

Ustanovitelji: občinske konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Trzin. — Izdaja časopisno podjetje Gorenjski tisk Kranj. — Odgovorni urednik Albin Učakar

GLAS

Kranj, sreda, 9. 12. 1970

Cena 50 par

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik. Od 1. januarja 1958 kot poltednik. Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko. Od 1. januarja 1964 kot poltednik, in sicer ob sredah in sobotah

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Sprejeli pravila občinske organizacije SZDL

Kranj, 8. decembra — Popoldne se je na redni seji sestala občinska konferenca socialistične zveze Kranj. Na seji, ki so se je udeležili tudi predsedniki krajevnih organizacij socialistične zveze in predsedniki krajevnih skupnosti ter člani vodstev občinskih družbenopolitičnih organizacij in društev, so najprej govorili o predlogu ekonomske politike in izhodiščih za zbiranje in porabo sredstev za kritje splošnih družbenih potreb v prihodnjem letu. O

tem je uvodoma spregovoril član izvršnega odbora republiške konference SZDL Miro Gošnik. V nadaljevanju pa so na seji sprejeli Pravila občinske organizacije SZDL, o čemer je uvodoma govoril sekretar izvršnega odbora občinske konference SZDL Jože Kavčič. Nazadnje pa so razpravljali tudi o pripravah na volilne konference v krajevnih organizacijah SZDL. Seji je prisostvoval tudi zvezni poslanec in podpredsednik zvezne skupščine dr. Marjan Breclj. A. Z.

POGLEJTE

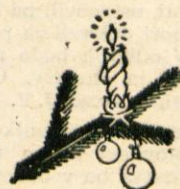
9., 10.,
15., 16.,
in 24.
stran

Tudi letos od 1. — 31. decembra v vseh prodajalnah Kokre

Novoletna reklamna prodaja z nagradnim žrebanjem 500 ur za 500 kupcev

Žrebanje nakupov prek 50 din bo 6. I. 1971

Obiščite naše bogato založene prodajalne!

KOKRA KRAJ

Včasih je bil turizem živahnejši

Zvedeli smo, da je upravni odbor DPD Svoboda Podnart na svoji seji pred kratkim sklenil, da bodo v kulturnem domu po prvem januarju zaprli bife. Bife je zdaj odprt ob sobotah in nedeljah in ob različnih prireditvah. Na seji upravnega odbora so ugotovili, da ne morejo dobiti nikogar, ki bi skrbel za bife. Zato bodo najbrž prostor v prihodnje uredili za druge namene.

Prav sedaj pa v Podnartu večkrat ugotavljajo, da je bil včasih na tem področju zelo živahen turizem. Tod je namreč nekaj lepih izletniških

točk, mogoč pa je tudi lov in ribolov. Skratka, možnosti za razvoj turizma ni ravno malo.

Zal pa je res, da je preskrba v edini gostilni v Podnartu dokaj slaba. Podnartčani pravijo, da bi moralo gostinško podjetje Turist Lesce malo bolj skrbeti za goste. Obiski v gostišču se bo namreč po ukinitvi bifeja v kulturnem domu prav gotovo še povečala. Za številne goste pa je kranjska in domača klobasa, ocvrta jajca in sendvič, kar lahko dobijo, prav gotovo pomanjalo.

Vendar pa je res, da trenutno v gostišču nimajo kaj dosti možnosti za boljše počutje gostov. Nekdanji salon gostišča je namreč zaseden s pošto. Ko so o tem že nekajkrat razpravljali na krajevnih skupnosti, so predlagali, da bi na prostoru med gostiščem in trgovino zgradili nov objekt, v katerem bi bila lahko pošta, avtomatska telefonska centrala, frizer, prodajalna mesa oziroma mesnica in še kaj drugega. Frizer in mesnica bi bila v Podnartu zelo potrebna. Če bi zgradili nov objekt, pa bi dokončno rešili tudi problem pošte in telefonske centralne, o čemer že nekaj časa tudi razpravljajo. Zdaj namreč pošta gostuje v stavbi, kjer je gostišče, telefonska centrala za vse naročnike v dolini pa je v sosednji stavbi.

Prebivalci Podnarta so prepričani, da bi s predlagano naložbo ta kraj precej pridobil tudi pri obnovi oziroma razvoju turizma v prihodnje.

Prihodnje leto bi bilo prav, da bi zgradili še betonski most v Podnartu — Foto: F. Perdan

OBSTOJ ŠOLE JE ZAGOTOVLJEN

Z letne skupščine višje šole za organizacijo dela v Kranju

Višja šola za organizacijo dela v Kranju je letos brzkone preživljala najtežje trenutke v svojem obstoju, saj je šlo skoraj za bitni ali ne bitni. Po burnih razpravah in zapletih, do katerih je prišlo spomladi, ter za priskom priznanju šole, ki je sledilo sredi poletja, pa se je položaj sedaj že umiril.

Odsev novih razmer je bila sobotna letna skupščina šole, na kateri so pregledali dosedanje dejavnost, še posebno letošnjo ter spregovorili o načrtih za prihodnje. Prav

zaradi urejenega pravnega položaja zavoda tokrat med slušatelji in profesorji ni bilo čutili negotovosti, malodušja in živčnosti, kar je bilo značilno za spomladansko skupščino.

Kot je v svojem govoru povedal direktor Ilija Juranič, so v šoli kljub stiski s časom uspeli izdelati vse priprave za vpis v novo šolsko leto. Pričakovali so, da bo po vseh zapletih bolj skromen, vendar so se ušeli. V prvi letnik se je namreč vpisalo kar 640 slušateljev, v drugega pa 561.

To je samo znova dokazalo potrebo po taki šoli in zanimanje zanjo.

V prihodnje bodo v šoli vpeljali nekaj novosti, ki naj bi ji še trdneje določile mesto med slovenskimi visokimi šolami, hkrati pa povečale ugled v gospodarstvu. Že prihodnje leto bodo poleg izrednih vpisali tudi redne študente, katerim bodo prilagodili učni načrt in zanje poiskali najboljše metode pedagoškega dela.

Razen tega so v statutu določili, da je vsak učitelj dolžan v petih letih doseči naslednjo akademsko stop-

njo. S tem hočejo zagotoviti nenehno strokovno izpopolnjevanje pedagoškega kadra, kar je eden najvažnejših pogojev za nadaljnji razvoj šole.

Prav tako pa bo morala šola poskrbeti tudi za izboljšanje materialne osnove. Tu gre predvsem za prostore in opremo. Sedanjí prostori namreč ustrezajo le za pouk izrednih študentov, zato bo treba najti druge. Pri opremi pa je najvažnejši elektronski računalnik, kjer bi študentje dobili tudi praktične izkušnje.

sl

Varčujmo za naše otroke

pri
**Gorenjski
kreditni
banki**

JESENICE

Ob praznovanju letošnjega dneva republike je bilo na Jesenicah več zanimivih, kvalitetnih ter poučnih proslav oziroma prireditev. V delavskem domu na Javorniku je bil koncert, na katerem so sodelovali mladinski pevski zbor Blaž Arnič z Jesenic in moški, ženski ter mešani zbor Jesenice. O pomenu praznika pa je govoril poslanec inž. Štefan Nemeč.

Clani Dolika pa so pripravili v mali dvorani delavskega doma na Jesenicah skupinsko slikarsko razstavo, ki je obenem tudi počastitev 65. obletnice rojstva delavskega pisatelja, pesnika in revolucionarja Toneta Čufarja. Občinstvu se predstavlja 9 avtorjev z 28 deli, in sicer Tone Tomazin, Janko Korošec, Jože Čebulj, Cveto Zupan, Pavle Lužnik, Franc Dolinšek, Branko Siferer, Janez Ambrožič in Zdravko Kotnik. Dan republike so počastili tudi upokojenci, ki so se zbrali v svojem domu ter novoustanovljeni Odr mladih in pevski zbor Železarskega izobraževalnega centra. —jk

KAMNIK

Na pobudo občinske konference ZK Kamnik bodo po krajevnih skupnostih v kratkem ustanovili koordinacijske odbore za splošni ljudski odpor. V občini je sicer dvajset krajevnih skupnosti, ustanovili pa bodo sedem odborov, ker bodo nekateri odbori delovali za področje dveh ali več krajevnih skupnosti. V odbori bodo predstavniki krajevnih skupnosti, organizacij in društev. Organizacija tega dela je v rokah socialistične zveze. J. V.

V Kamniku primanjkuje strokovnjakov. To je splošno znano ugotovitev, ki pa terja določene ukrepe. Z razvojem gospodarstva bo v bližnji prihodnosti to še bolj žgoče. Zato bodo o kadrovske politiki v občini v kratkem razpravljali na plenumu občinskega sindikalnega sveta in na seji občinske konference ZK. Analizirali bodo kadrovske politiko po podjetjih.

Splošno je znano, da so v Kamniku priznane štipendije. Zato se bosta sindikat in občinska konferenca ZK zavzela za družbeni dogovor o višini štipendije. Potreba po kadrih je odprla spoznanje, da bo potrebno razširiti krog štipendistov na gimnaziji, posebno za nadarjene dijake. J. V.

KRANJ

Od vodstev občinskih družbenopolitičnih organizacij se bosta danes sestali predsedstvi občinskega sindikalnega sveta in občinskega odbora ZKB NOV. Na predsedstvu občinskega sindikalnega sveta bodo razpravljali o dopustih in regresih letos in o likvidaciji počitniškega doma v Ankaranu. Predsedstvo občinskega odbora ZKB NOV pa bo razpravljalo o praznovanju dneva JLA, o podelitvi priznanj ZKB NOV in o obisku bolnih članov — udeležencev NOV. — Jutri popoldne pa se bo sestalo tudi predsedstvo občinske zveze kulturno-prosvetnih organizacij.

Predsednik občinske skupščine Slavko Zalokar je za jutri popoldne sklical 21. skupno sejo obeh zborov občinske skupščine. Dnevni red je precej bogat. Tako bodo najprej razpravljali o tričetrtletnem gospodarjenju v občini in analizi opisa učencev v osnovnih šolah. (O slednjem bo v sredo dopoldne razpravljala tudi skupščina temeljne izobraževalne skupnosti.) V nadaljevanju pa je na dnevnem redu seje predlog dopolnitve odloka o kategorizaciji cest IV. reda in več odlokov o zazidalnih načrtih. —jk

V nedeljo je bila v kranjski Iskri redna letna konferenca aktiva zveze mladine, na kateri se je zbralo precejšnje število mladih. Uvodni referat je prebral predsednik aktiva Stanislav Draksler. Obdelal je položaj mladih v tem delovnem kolektivu, posebej pa se je zadržal pri vprašanju vključevanja mladih v samoupravne odnose in samoupravne organe, pri politiki štipendiranja, vključevanju strokovnjakov v delo zveze mladine, delitvi dohodka in nagrajevanja po delu, izobraževanja ob delu, svobodnih aktivnostih in ostalih problemih, s katerimi se vsakodnevno srečujejo mladi iz Iskre. Na konferenci so nato izvolili novo vodstvo mladine in sprejeli akcijski program. —jk

RADOVLJICA

V ponedeljek dopoldne se je pri občinski konferenci SZDL sestala koordinacijski odbor za obrambne priprave in obravnaval program obrambne vzgoje za prebivalce. Govorili pa so tudi o dejavnosti odborov za splošni ljudski odpor pri krajevnih skupnostih in v vaseh.

Danes pa se bosta na skupni seji sestala oba zbora občinske skupščine. Kot običajno so prva na dnevnem redu odborniška vprašanja. V nadaljevanju seje pa bodo odborniki razpravljali in sklepali o spremembi in dopolnitvi odloka o prispevku za uporabo mestnega zemljišča, o čemer smo pisali že v sobotni številki. Kot zadnja pa je na dnevnem redu današnje seje problematika tekstilne industrije v občini. —jk

A. Z.

Najprej o spremembah političnega sistema

Sklepe prve konference ZKJ je obravnavalo tudi predsedstvo občinske konference zveze mladine v Kranju. Prevladala je ugotovitev, da so mladinci nekatere smernice prve konference zapisali v svoje dokumente še pred njenim zasedanjem. Na prvem mestu je gotovo skupni akcijski program družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine pri razvijanju sistema družbenoekonomskih in političnih odnosov v občini Kranj, nadalje akcijski program občinske konference ZMS, programske osnove do leta 1972 in programi posameznih komisij. Mladinci so zato sklenili, da bodo v svoje delovne programe vključili le naloge, sprejete na konferenci ZKJ, ki jih doslej še niso.

Med temi je gotovo na prvem mestu vprašanje sprememb našega političnega si-

stema. To ima doslej v programu le komisija za idejno-politično delo, razpravo o tem vprašanju pa bo potrebno razširiti. Organizirali bodo javno tribuno, o tem pa bodo govorili tudi na razširjeni seji predsedstva ZMS. Nadalje bo mladina poglobljeno obravnavala razvoj skupščinskega sistema in samoupravnih odnosov v občini, razvoj samoupravnih odnosov v krajevni skupnosti in razvijanje samoupravljanja v delovnih organizacijah. Za mlade pa je še posebej pomembno uresničevanje gospodarske reforme in ukrepov za stabilizacijo našega gospodarstva ter vprašanje organizacije vseljudskega odpora ter vloge mladih pri tem. —jk

Praznovanje naše vojske

Priprave na letošnje praznovanje dneva Jugoslovanske ljudske armade se znatno bolj kot prejšnja leta razširjajo zunaj vojašnic, se razširjajo po organizacijah teritorialne obrambe, med mladino in postajajo vsesplošni dogodek naše družbe.

Taka je bila ocena predstavnikov družbenih organizacij in občine Kranj, ko so ondan skupno s predstavniki kranjske garnizije usklajevali želje in načrte v skupni program proslav ob tej obletnici. Kot osrednja prireditev je predviden prikaz vojske v vojašnici ob 10. uri 21. decembra. Pred tem pa bodo v vojašnici odprli razstavo o narodnem heroju Stanetu Zagarju, po katerem nosi ime vojašnica, o njegovem revolucionarnem delu in prvem voditelju partizanskih in vojaških formacij na Gorenjskem. Na predvečer praznika bo slovesni sprejem z ustreznim programom.

Značilne pa so druge oblike praznovanja, ki dokazujejo, kako vojska v resnici prerašča nekdanje okvire. Vojsake vabijo v razna podjetja, vabijo jih mladinske organizacije po vaseh, vabijo jih mladinski klubi na skupne zabavne večere in podobno. Te in podobne oblike dokazujejo, kako ta dogodek v resnici prerašča v praznovanje naše vojske, naše skupne obrambe, naših skupnih teženj po ohranitvi svobode, miru in napredka. — K. M.

Naloge komunistov v specializiranih organizacijah

Komite občinske konference ZK Kamnik pripravljajo gradivo in predlog sklepov za sejo občinske konference zveze komunistov, na kateri bodo razpravljali o nalogah komunistov v specializiranih organizacijah in društvih. Sejo pripravljajo komisija za organiziranost in razvoj ZK pri občinski konferenci.

Gre za delo komunistov pri organizaciji splošnega ljudskega odpora, za delo v teh odborih in društvih, ki so pomembni za krepitev obrambne sposobnosti občine in širšega področja. Med ta društva sodijo planinci, taborniki, strelci, ljudska tehnika, Rdeči križ, kulturno-prosvetne organizacije in športna društva. V teh organizacijah in društvih naj bi delovalo čim več mladincev, ki bodo nosilci oboroženega odpora.

Ze doslej so ugotovili, da je v teh društvih dovolj mladine, so pa naslednje težave:

V teh društvih ni dovolj (ali pa ga sploh ni) vaditeljskega in voditeljskega kadra. Premalo je prostorov za dejavnost društev in s tem v zvezi tudi finančnih sredstev.

J. Vidic

Občni zbori sindikalnih organizacij v radovljiški občini

Gozdarji zborovali

Med številnimi občnimi zbori osnovnih organizacij sindikata je bil zelo zanimiv in značilen za dobro ter učinkovito delo sindikatov zadnji v Bohinju. To je osnovna organizacija sindikata pri gozdnem obratu v Bistrici, ki spada h gozdnemu gospodarstvu Bled.

Zbor je obiskalo dobra polovica članov organizacije, ki šteje 119 zaposlenih. To so večinoma gozdni delavci s Pokljuke, ki delajo v dokaj težkih razmerah, pa vendar v precej urejenih delovnih

pogojih. Delo je sezonsko, med delavci pa je precej stalno zaposlenih, nekaj pa se jih vsako leto vrača na delo.

Delavci so na zboru odkrito govorili tudi o težavah in problemih, in to tudi kritično, kar kaže na precejšnjo mero demokratičnih odnosov. Najbolj jih skrbi, kako bi uredili prevoze na delo, o čemer je razmišljal sindikat, pa tudi v upravi podjetja poskušajo problem urediti, ki pa seveda ni preprost spričo razdrobljenosti delovišč, dolge zime itd.

Spodbudno je za organizacijo to, da so dokaj zadovoljivo uredili osebne dohodke, medtem ko se splošni delovni pogoji hitro izboljšujejo. Podjetje daje znatna sredstva za materialni standard gozdnih delavcev, ki so nekdanj prebivali v barakah iz lubja in brunov, danes pa imajo udobno urejena bivališča na Rovtarici in drugod.

Ceravno je težko vzdrževati stike z delavci v raznih deloviščih Pokljuke, kažejo v obratu Bohinjska Bistrica veliko razumevanje za probleme delavcev. Posebno pozornost posvečajo usposabljanju delavcev na delovnih mestih, privajanju na mehanizacijo, skrbijo za njihovo počutje in varnost pri delu. Poskušajo zadostiti tudi njihovim kulturnim potrebam, potrebam varstva in šolanja otrok, zdravju zaposlenih in zdravstvenemu varstvu.

Skrb za te ljudi pa je toliko dragocenejša, ker delajo v posebnih pogojih, večinoma daleč od družine in kulturnega življenja. B.

O višini biološke amortizacije

Te dni potekajo na območju Gozdnega gospodarstva Kranj razprave o spremembah statuta Gozdnega gospodarstva Kranj, vzporedno s tem pa tudi razprave v samoupravnih organih kmetov pri GG o načinu financiranja in višini sredstev biološke amortizacije za obnovo in vzdrževanje zasebnih gozdov in izgradnjo ter vzdrževanje gozdnih komunikacij. Takšne spremembe in dopolnitve samoupravnih aktov zahteva spremenjeni republiški zakon o gospodarjenju z gozdovi, ki ga je sprejela slovenska skupščina.

Večja skrb zaposlovanju in kadrovanju

Kranj 8. decembra — Svet gorenjskih občin je dopolnil na redni seji razpravljal o problematiki zaposlovanja in kadrovske politiki na Gorenjskem. Gradivo o zaposlovanju, kadrovske vprašanjih in štipendiranju je pripravil Komunalni zavod za zaposlovanje delavcev. Strokovni sodelavci zavoda so člane sveta tudi seznanili o posameznih problemih zaposlovanja na Gorenjskem, predstavnica podjetja Sava pa jih je seznanila o izkušnjah, ki jih ima to podjetje pri izobraževanju na delovnem mestu in praksi mladih strokovnjakov. Člani sveta so v razpravi

ugotovili, da vse gorenjske občinske skupščine in druge organizacije čakajo v prihodnje na tem področju velike naloge. Potrebno bo bolj usklajeno obravnavati problematiko šolstva in štipendiranja ter usmerjanja v poklice. Se posebno pa naj bi čim bolj tesno sodeloval s šolami zavod za zaposlovanje delavcev. Sklenili so, da bodo predlagane sklepe zavoda dopolnili še z razpravo in jih nato posredovali v obravnavo vsem občinskim skupščinam, družbenopolitičnim organizacijam, delovnim organizacijam in šolam na Gorenjskem. A. Z.

Sava Kranj
industrija gumijevih, usnjenih
in kemičnih izdelkov

zaposli takoj

20 novih delavcev

v starosti od 18 do 30 let
za proizvodnjo pnevmatike

Pogoj: zaželena zaključena osemletka. Prednost pri izbiri bodo imeli kandidati z odsluženim vojaškim rokom.

Pismene prijave sprejema kadrovska služba podjetja najkasneje do 14. decembra.

Chemo

Ljubljana, Maistrova ulica 10

Zaradi otvoritve poslovalnice na Jesenicah vabi k sodelovanju naslednje sodelavce:

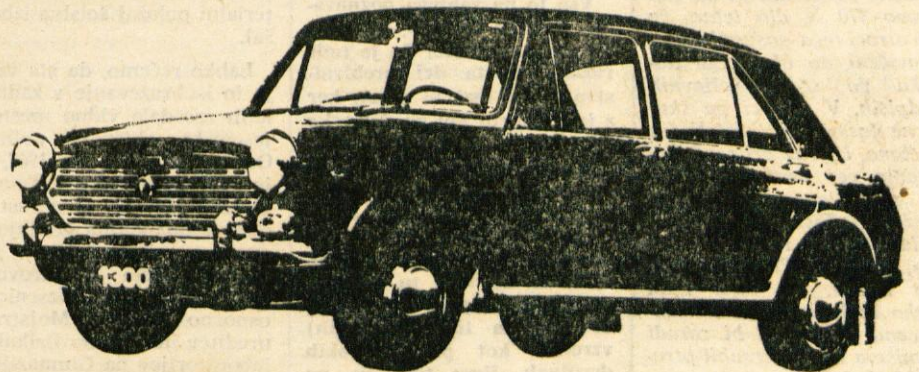
1. poslovodjo
2. trgovskega pomočnika
3. blagajničarko
4. skladišnega delavca

Pogoji:

- pod 1.: visokokvalificiran delavec trg. stroke in 5 let delovnih izkušenj;
- pod 2.: kvalificiran delavec trgovske stroke in 2 leti delovnih izkušenj;
- pod 3.: nepopolna srednja šola in 1 leto blagajničarske prakse;
- pod 4.: nekvalificiran delavec s končano osemletko in izpitom za A in B kategorijo motornih vozil.

Podjetje s stanovanji ne razpolaga. Kandidati naj pismene ponudbe pošljejo upravi podjetja najkasneje v 8 dneh od objave.

AUSTIN IMV 1300 Saloon Super de Luxe

Cena: 2351 US dolarjev 1.469,375 Lit
8604,66 DM 2.448,96 can. dolarjev
979,583 Lstg 61.126 Sch
10.280,22 Sfr 12.162,22 Škr

**Garantiramo devizno
ceno na dan vplačila**

Devizna vplačila z lastnega deviznega računa iz inozemstva sprejema Jugobanka Ljubljana, devizni račun IMV 501-820-2-32000-10-3172

Rok dobave 30 dni po prispetju vplačila. Vplačate lahko neomejeno število vozil

Rezervni deli v servisih in prodajalnah IMV

**INDUSTRIJA MOTORNIH VOZIL
NOVO MESTO**

Za podrobnejše informacije se obrnite na poslovalnico IMV Ljubljana, Titova 172-a, tel. 061-341-125, 061-310-323

odmevi

PRIPOMBE K ČLANKU
»MATERIALNO-SOCIALNO STANJE DRUŽIN V OBCINI
KRANJ«, OBJAVLJENEM 11. 11. 1970, STRAN 4

Članek obravnava sicer stanje v občini Kranj, ker pa ta problem obstaja v vseh občinah, posebno pa še v pasivnih predelih, naj navedem še svoje mnenje.

V članku navedene številke niso točne zaradi nepravilnega izračuna osebnih dohodkov. Med gospodinjstva z več kot 550 N din na člana za l. 1969, so vključene tudi tiste, ki imajo dohodek iz kmetijstva; ker pa se po zakonu o upravičenosti do otroškega dodatka množi davčna osnova od zemljišč 62,2-kratno (za l. 1969), je torej problem v tem, če so ti dohodki v resnici takšni, kot jih predvideva zakon.

Praktično so ti dohodki velikokrat manjši. Posledica tega je, da je veliko gospodinjstev, ki na člana ne dosega niti 300 N din, otroci le-teh pa ne prejemaajo otroškega dodatka, čeprav imajo iste potrebe po kulturnih in materialnih dobrinah. Po tem zakonu so prizadeta predvsem gospodinjstva s tremi ali z več otroki in nizkim osebnim dohodkom. Za primer: Če je v 5-članskem gospodinjstvu s tremi otroki, kjer je zaposlen le eden z osebnim dohodkom mesečno 800 N din in davčno osnovo 470 N din letno, že niso otroci tega gospodinjstva upravičeni do otroškega dodatka po sedaj veljavnih predpisih. V resnici pa skupaj ne dosega niti 250 N din na člana, čeprav pri tem računamo ves prodane in doma porabljene pridelke po tržni ceni. Tista fraza: »Tebi je lahko, ker imaš vse doma«, ne drži. Pač pa je že kdo izjavil, da rajši kupi mleko in krompir po trikratni ceni, kakor da bi zaradi lastništva zemlje izgubil otroške dodatke.

O tem problemu so sicer odločujoči dovolj seznanjeni, ni pa še nič izboljšalo. Menim, da to ni v skladu z našimi demokratičnimi socialističnimi načeli in ustavo. Med drugim je tudi vzrok za izseljevanje naših delavcev v tujino, zlasti iz obmejnih krajev. Do zdaj še tudi noben časopis ni poročal o tem problemu, ker se noben časnikar ne želi vmešavati v te zadeve oziroma jih razkrinkati.

T. J.

V občini Kranj smo se lotili urejanja materialno socialnega položaja družin, katerih člani so zaposleni in prejemaajo otroške dodatke. Res, s tem ni zajet del tistega

kmečkega prebivalstva, ki ob uveljavljanju pravice do otroškega dodatka presega cenzus dovoljene površine (katastrski dohodek). Za to imamo razloge:

1. Delež kmečkega prebivalstva v občini je le še 9 — 10 odstotkov, kar predstavlja manjšino.

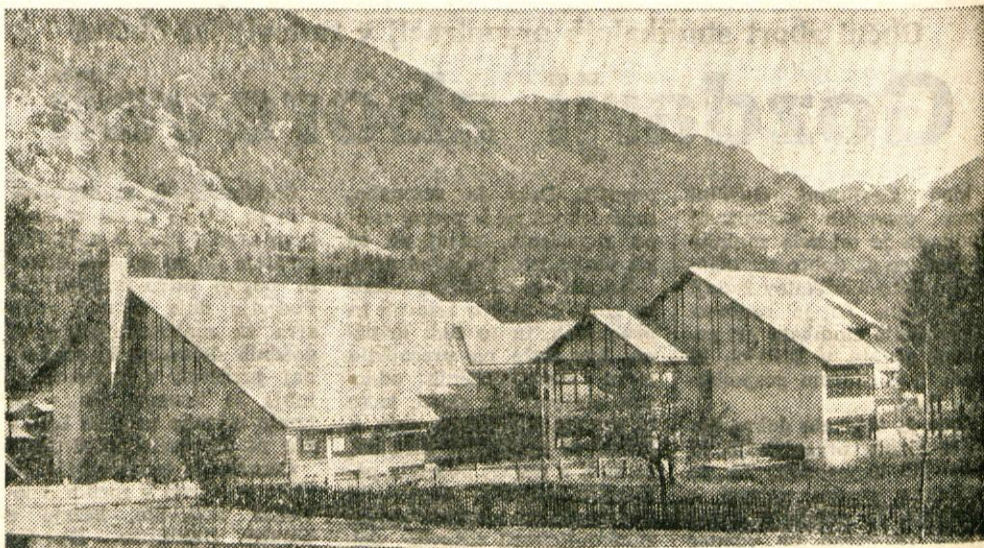
2. V primerih kmečkih družin je edini kriterij, ki obstaja, katastrski dohodek, ta pa je izračunan na osnovi bonitetnih razredov in površin zemljišč, ki jih družina poseduje. Manjka pa vseh ostalih podatkov o tem, koliko je resnični poprečni pridelek na področju, kjer družina živi, koliko družina odstopa od tega pridelka (s tem dohodka) itd.

3. Menimo, da za oceno materialno socialnih pogojev življenja kmečkih družin ni važen samo njen dohodek, ampak predvsem poprečen dohodek tistega področja, pri čemer nastopa razlika zaradi sposobnosti kmečkega gospodarja, število za delo sposobnih članov, število za delo nesposobnih članov, velikosti posesti in še vrsto drugih faktorjev.

Vse to pa zahteva poznavanje kmečke družine, teh analiz pa še nimamo. To je tudi razlog, da ta del prebivalstva v tej fazi ni zajet, ker z isto anketo kot za delavske družine ne moremo zbrati ustreznih podatkov za kmečke družine. Upamo, da bomo v naslednjem obdobju uspešno proučiti še kmečke družine, ker se strinjamo z bralcem, da so tudi tu socialni problemi, čeprav posledica drugih (pa tudi podobnih) vzrokov kot pri delavskih družinah. Brez tega pa ne moremo ocenjevati, kakšna je vrednost materialnih dobrin, koliko je upravičen faktor 62,2 za preračun katastrskega dohodka itd. Obstaja še problem, kakšen je sploh smisel obstoja polproletarskih družin in koliko časa naj se, se bo ta kategorija prebivalcev sploh ohranila, če upoštevamo, da ne sme biti slabega gospodarjenja s kmečkimi zemljišči. V tem je smisel katastrskega dohodka.

Pripombe bralca so upravljene, gre le za to, da se ugotovi objektivne kriterije pogojev življenja kmečkih ljudi ter da se na tej osnovi izdela sistem, ki bo tudi tej kategoriji prebivalcev zagotovil minimalno družbeno pomoč, kadar jim je potrebna.

F. B.

Pogled na novo šolsko poslopje v Kranjski gori. — Foto: F. Perdan

Na vrsti so Jesenice in Žirovnica

V petek, 27. novembra, so v Kranjski gori odprli novo osnovno šolo. Nov objekt ni razveselil samo staršev in otrok, ampak tudi tiste, ki jim je pri srcu lepši videz Kranjske gore. Nove šole pa se še posebno veselijo kranjskogorski učitelji, ki so delali doslej v nemogočih razmerah.

O sredstvih, ki so bila potrebna za izgradnjo nove šole v Kranjski gori smo že pisali. Zato je prav, da napišemo nekaj več o prizadevanjih jeseniške občine, da bi se materialni položaj šolstva izboljšal.

Lahko rečemo, da sta vzgoja in izobraževanje v zadnjih letih zasedala vidno mesto v jeseniški občinski politiki. Od leta 1958 do leta 1967, ko je bila ustanovljena Temeljna izobraževalna skupnost, je občina financirala gradnjo in opremo naslednjih šol: osnovno šolo v Žirovnici, osnovno šolo na Jesenicah, osnovno šolo v Mojstrani, ureditev in opremo fizikalnih laboratorijev na Gimnaziji in obnovitev Posebne osnovne šole. Razen tega so bila opravljena manjša vzdrževalna dela.

S tem pa jeseniško šolstvo še ni bilo rešeno, ker so postali novi objekti časoma zastareli in premajhni. V najboljšem neugodnem položaju je bila osnovna šola v Kranjski gori.

Občinska skupščina je leta 1966 razpravljala o materialnem položaju šolstva. Odborniki so predlagali uvedbo krajevnega samoprispevka. Tudi nekateri zbori volivcev so bili zato. Sindikat je predlagal, da bi delovne organizacije oddvojile nekaj sredstev za te namene iz svojih skladov, občani pa naj bi prispevali 1 odstotek od osebnega dohodka. Socialistična zveza pa je menila, da tak način zbi-

ranja denarja ni edini in prvi, ampak zadnji. Zato so politične organizacije predlagale, da bi delovne organizacije tri leta odvajale 80 dinarjev na zaposlenega v poseben sklad za izgradnjo šolskih poslopij. Tako so menili tudi odborniki občinske skupščine in julija 1966. leta ta sklep podprli. Izobraževalna skup-

nost pa se je leto kasneje zavezala, da bo zbirala ta sredstva in sprejela vrstni red gradenj šolskih poslopij. Rezultat takšnega sklepa je nova osnovna šola v Kranjski gori. Verjetno pa ne bo treba predolgo čakati, da bodo tudi na Jesenicah in v Žirovnici zasadili prve lopate.

J. Košnjek

Trojni namen proslave

Preddvorčani so na petkovi proslavi 27. novembra sklenili, da bo pokrovitelj proslavljanja 900-letnice Preddvora predsednik kranjske občinske skupščine Slavko Zalokar, za častnega pokrovitelja pa so izbrali člana sveta federacije Miha Marinka

S slavnostno sejo sveta krajevnih skupnosti Preddvor, na kateri so bili tudi predstavniki ostalih krajevnih organizacij in društev, predstavniki sosednjih krajevnih skupnosti, član sveta federacije Miha Marinko, predsednik kranjske občinske skupščine Slavko Zalokar, predsednik občinske konference SZDL Kranj Tone Volčič in tajnik Turistične zveze Slovenije Matajca, se je v petek, 27. novembra, začelo proslavljanje 900-letnice Preddvora. Na seji so bili tudi številni občani, tako da je bila dvorana kulturnega doma nabitopolna.

Po pesmih, ki jih je zapel oktet tovarne Sava iz Kranja, je spregovoril predsednik pripravljalnega odbora za proslavljanje obletnice Tone Tičar. Dejal je, da ima petkova proslava trojni namen: počastitev 29. novem-

bra 1943. leta, ko je bil osnovan AVNOJ, počastitev 29. novembra 1945. leta, ko je bila proglašena socialistična republika Jugoslavija, in začetek praznovanja 900-letnice Preddvora.

Nato sta predsednik krajevnih skupnosti Tone Zaplotnik in predsednik Turističnega društva Preddvor Andrej Pernuš prebrala program praznovanja. Preddvorčani so zatem z odobravnem sprejeli predlog, da bi bil Slavko Zalokar pokrovitelj praznovanja, Miha Marinko pa častni pokrovitelj praznovanja 900-letnice Preddvora.

Črtomir Zorec je potem v kratkih besedah orisal zgodovino kraja, Stane Tavčar pa je pokazal nekaj diapozitivov s posnetki Preddvora in okoliških vasi, ki so jih posneli domačini sami.

J. Košnjek

Bohinjski turizem

V petek, 27. novembra, so v Bohinju odprli nov turistični poslovni center, v katerem imajo svoje prostore podjetje Transturist, Ljubljanske mlekarnice, Turistično društvo in podjetje za PPT promet Kranj. Ze takrat smo zapisali, da bo ta objekt

še bolj pospešil razvoj turizma v tem delu radovljjske občine.

V radovljjski občini so za zdaj v glavnem dokončali osnovno urbanistično dokumentacijo, med katero spada tudi urbanistični načrt Bohinja. Prav je, da si ob tej pri-

liki priključimo v spomin, da vsi programi o razvoju Bohinja napovedujejo, da je na tem področju moč zgraditi okrog 15 tisoč turističnih postelj v hotelih in zasebnih objektih. Izgradnja teh zmožnosti pa bo terjala tudi čimprejšnjo ureditev komunalnih in drugih turističnih objektov. Znano je tudi, da so prav dosedanji načrti botrovali vključitvi Bohinja v projekt Gornjega Jadrana, pri katerem bo sodelovala s sredstvi tudi mednarodna banka za razvoj. Tako je pogodba za izdelavo potrebnih načrtov že podpisana, stekla pa so tudi že pripravljajna dela.

Ugotovimo torej lahko, da postaja Bohinj vse bolj zanimiv. Med drugim se zanj zanimajo tudi večje gospodarske organizacije. Oglejmo si nekatere napovedi o turističnem razvoju Bohinja, ki bodo uresničene že v bližnji prihodnosti.

Hotel Lev bo kmalu končal za glavni načrti za gradnjo hotela, ki bo imel 600 postelj. Pripravljajna dela za izgradnjo hotela že potekajo. Po napovedih bo izgradnja tega hotela veljala okrog 10 milijard starih dinarjev.

Drugo takšno podjetje, ki se pojavlja kot večji investitor pri turističnem razvoju Bohinja, je Transturist. To združeno podjetje pripravlja načrte za gradnjo hotelov v Ukancu in Ribčevem lazu. Tudi gradnja teh dveh hotelov bo veljala okrog 10 do 15 milijard starih dinarjev.

K bližnjim turističnim izgradnjam pa moramo dodati še podjetje Kompas, ki pravkar pripravlja študijo za čimboljšo uporabo lokacije hotela Stane Zagar in združeno železniško transportno podjetje, ki bo kmalu končalo načrte za žičnico na Koblo.

To so seveda le večje investicije. Načrti, ki bodo izdelani v projektu Gornjega Jadrana, pa bodo nedvomno pokazali nadaljnji razvoj Bohinja in hkrati pospešili turistično izgradnjo.

A. Z.

A. Zalar

Ugodna gospodarska gibanja

Na nedavni seji občinske skupščine Kamnik so odborniki soglasno sprejeli informacijo o gibanju gospodarske in negospodarske dejavnosti na območju občine Kamnik.

V prvih devetih mesecih je industrija uresničila plan z 78,5 odstotka, kar je znatno boljši rezultat kot v enakem lanskem obdobju. Očitno je, da bo plan po vrednosti presežen, čeprav moramo upoštevati vpliv inflacije na vrednost izpolnjenega plana.

Plan izvoza je izpolnjen s 85,4 odstotka in bo prav tako do konca leta presežen. Pomembna je ugotovitev, da kamniške delovne organizacije pretežno izvažajo na tržišča s konvertibilno valuto.

Tudi gradbeništvo zaznamuje znaten napredek in je v prvih devetih mesecih letni plan uresničen s 75,6 odstotka.

V trgovinski dejavnosti, katera glavni predstavnik je trgovsko podjetje Kočna, je bil letni plan v prvih devetih mesecih uresničen z 79,1 odstotka. Indeks porasta za enako obdobje preteklega leta znaša 109,5 odstotka. Poprečni osebni dohodek na zaposlenega znaša 1350 dir. Promet na zaposlenega se je v primerjavi z lani povečal za 6 odstotkov, prav za toliko odstotkov pa se je povečalo tudi število zaposlenih v tej dejavnosti.

Tudi v družbenem sektorju obrti so zabeležili dobre poslovne rezultate. Poprečni

osebni dohodki v družbenem sektorju obrti znašajo 140.400 S din mesečno. Najvišji osebni dohodki v obrti so v povprečnem merilu v Alprem Kamnik, in sicer 160.000 S din in v Komunalnem podjetju Kamnik 152.900 S din mesečno na zaposlenega.

Najnižji osebni dohodki so še vedno v Mizarski delavnici Motnik, in to 84.200 S din in v Zavodu za zaposlovanje invalidnih in drugih oseb, kjer znašajo poprečni mesečni osebni dohodki le 93.600 S din.

Tudi v kamniškem gospodarstvu so težave, z obrazov delavcev in gospodarstvenikov pa veje veder pogled na prihodnost. Ne brez razloga, saj dosedanji uspehi in načrti nenehno budirajo proizvajalce.

J. Vidic

Nova trgovina v Šmarci

Trgovsko podjetje Kočna Kamnik je pred kratkim slovesno izročilo namenu nov trgovski lokal v Šmarci. Poleg številnih domačinov in predstavnikov družbenopolitičnih organizacij je slovesnosti prisostvoval tudi Vinko Gobec, predsednik občinske skupščine Kamnik, ki je prerezal slavnostni trak.

Šmarca se v zadnjih letih razvija v močno naselje med Kamnikom in Domžalami. Dobra prometna povezava omogoča gibanje prebivalstva v obeh smereh. V Šmarci se je razvila tovarna pogrebne opreme Menina, obrat industrijskega kombinata Svit in obrat Podjetja Kamnik. Razvija se tudi zasebna obrt. Število aktivnega prebivalstva se je v zadnjih petih letih povečalo za 44 odstotkov, število zaposlenih v kmetijstvu pa se je zmanjšalo za 6 odstotkov. Ze sprejeti zazidalni načrt tega območja predvideva še nove zazidave, sicer zasebnih stanovanjskih hiš in koncentra-

cijo zasebne obrtne dejavnosti.

Prav iz teh podatkov je razvidno, kako je bila v Šmarci potrebna nova trgovina — market. Gradbena dela je uspešno opravilo gradbeno podjetje Graditelj. Stroški gradnje marketa z načrtom, urbanistično dokumentacijo, zemljiščem in drugimi stroški so znašali 111 milijonov S din. Stroški se bodo povečali za zunanji del ureditve.

Predsednik delavskega sveta trgovskega podjetja Kočna je na otvoritvi marketa med drugim dejal:

»V zadnjem obdobju smo pričeli divjanju cen. V očen potrošnika je bila za to vedno kriva trgovina. Povem naj, da smo tudi mi, ki smo skupaj s potrošniki najbolj prizadeti, negotovali in protestirali. Zato smo pozdravili zadnje ukrepe o zamrzjenju vseh cen in storitev, ki jih je sprejel zvezni izvršni svet...«

J. Vidic

Kako bo s stanarinami?

To vprašanje je bilo postavljeno že v razpravi na zadnji seji kranjske občinske skupščine. Zakaj? Ukrep zveznega izvršnega sveta o zamrzitvi cen je namreč razen nekaterih prehrabnih artiklov, okrog 20 obrtniških storitev, ki se nanašajo predvsem na gradbeništvo in komunalno, zajel tudi stanarine, vodarino, kanalščino in komunalne tarife.

Kako bo torej s stanarinami prihodnje leto? Vprašanje je med drugim aktualno oziroma zanimivo tudi zato, ker se stanarine že letos niso spremenile in so enake lanskim. Ko je takrat potekala razprava o letošnjih stanarinah, je bila ob odločitvi, da te ostanejo nespremenjene v primerjavi z lanskimi, obravnavati podobna nedavni: gre za zaščito potrošnika. Hkrati pa je bilo pojasnjeno, da bo to vprašanje v prihodnje rešil (z novim letom) novi zakon. Dlje časa je bilo letos predvideno, da bo zvezni zakon prepustil podrobnosti okrog stanovinske politike (tudi stanarine in subvencioniranje stanarin) republikam. Za zdaj zveznega zakona še nimamo, vendar bo, kot kaže, sprejet še ta mesec. Medtem pa so v Sloveniji že pripravljene določeni elaborati oziroma predlogi, kako bi v prihodnje to vprašanje rešili v republikah.

Po nedavnem sklepu zveznega izvršnega sveta pa vse kaže, da bodo tudi prihodnje leto stanarine takšne kot so sedaj oziroma so bile lani.

Pravzaprav bi bila takšna rešitev začasno kar sprejemljiva, če bi celotna stanovinska problematika oziroma stanovinsko gospodarstvo, dokler ne bi bili sprejeti novi predpisi oziroma programi, imelo enake pogoje kot za zdaj. Če pa, da novi zvezni zakon v prihodnje ne bo predpisal, da morajo delovne organizacije izločiti določen odstotek sredstev za subvencioniranje stanarin do polne cene. To pa bi pomenilo, da bi morali manjkajoči del (subvencijo) najti drugje oziroma jo nadomestiti z drugimi viri. Ta sredstva pa bi lahko dobili le, če bi za določen odstotek (toliko kot znaša subvencija — okrog 13 odstotkov od stanarine) zmanjšali prihodnje leto sredstva za investicijsko vzdrževanje stavb oziroma stanovinskih objektov. To pa ne bi bilo dobro, saj vemo, da sredstev za investicijsko vzdrževanje že nekaj let primanjkuje in da je prav to eno od vprašanj, ki jih moramo v stanovinskem gospodarstvu čimprej urediti.

Takšni torej so glede stanarin trenutni izgledi na podlagi nedavnega ukrepa zveznega izvršnega sveta. Treba bo seveda počakati na novi zakon. Razen tega pa bodo prihodnji teden o tem razpravljali tudi na republiški gospodarski zbornici, je bilo v četrtek dopoldne pojasnjeno na seji delavskega sveta Podjetja za stanovinsko in komunalno gospodarstvo Kranj.

A. Z.

A. Zalar

Odstranimo lažne napise

Informacijska pisarna škofjeloškega turističnega društva že lep čas ne rabi več svojemu imenu kljub obetajočemu napisu na lokalu, ki opozarja, da bo turist tod dobil nekaj napotkov za bivanje v Škofji Loki. Dejavnost turističnega biroja je v celoti prevzelo podjetje Transturist. Predstavnik omenjenega podjetja Debeljak Janez je na seji občinske turistične zveze obljubil, da bodo z lastniki turističnih sob sklenili posebne pogod-

be, v gostilni Krona pa prodajali tudi ribiške karte. Za izdajanje ostalih informacij pa je padla obljuba, da bodo na razpolago kolikor bo to potrebno. Drugo vprašanje je seveda, komu je prepuščena presoja in kdo naj odgovorno odloča, kakšne in kolikšne informacije potrebuje obiskovalec mesta, ki se vneto pripravlja na praznovanje tisočletnega jubileja.

Spominke, razglednice ter zemljevide dobi turist v turistični poslovalnici Transturi-

sta in v gostinskem podjetju Krona.

Po zagotovitvi načelnika oddelka za gospodarstvo skupščine občine Škofja Loka Tineta Kokelja mesto pod Lubnikom z ukinitvijo turistične informacijske pisarne ni ničesar izgubilo. Čas bo pokazal, ali so izjave odgovorne uradne osebe utemeljene ali ne. Za sedaj nas lahko potolaži le trditev, da je takšna turistična politika usklajena z interesi občinske skupščine.

A. Iglčar

Hlajenje mleka

V vimenu je mleko ogreto na telesno temperaturo živali. V zdravem vimenu se bakterije (povzročitelji bolezni, bakterije kisanja) ne morejo prekomerno razmnožiti. Po molži zaščita zgineva in jo moramo nadomestiti s hlajenjem. Čim bolj smo pri molži nečisti, tem hitreje moramo mleko ohladiti, ker se število bakterij pri 37° C že po dveh urah podvoji. Hlajenje nam zadrži predvsem kisanje mleka, a nekoliko manj gnitje mleka.

Temperatura pod +8° C skoraj povsem ustavi razvoj bakterij, vendar jih ne ubije. Zakon zahteva hlajenje pod +12° C.

Mleko se ohlaja že pri sami molži, vendar zelo počasi. Bolje je, da postavimo vrč pred vrata hleva oz. v bližini vrat. Poleti je nujno, da mleko hladimo.

V ta namen si zunaj uredimo od tal dvignjeno polico ali klop, kjer je prostora za čebriček z vodo in za prazen vrč s cedilom. Ko je v vrču dovolj mleka, ga postavimo v vodo, ki naj sega čim višje ob vrču. Mleko parkrat premešamo, vodo pa dolivamo ali zamenjamo.

Neprimerno hitreje se mleko hladi, če ga postavimo v potok (čist) ali z Alfa-Lavalovim pokrovom z vrtečim vložkom, ki mleko meša in hladi s priključkom na vodovod. Za hlajenje 40 l vrča porabimo od 80 do 400 l vode in ohladimo mleko v 15 minutah (cena pokrova je približno 300 din).

Z vodo ohladimo mleko največ do temperature, ki je za 2 — 3° C višja od temperature vode.

Poleti se je dogajalo, da je imel vodovod 17° C do 21° C, to pa je za hlajenje premalo. V največji vročini je bila najnižja temperatura vode na območju Škofje Loke 14,5° C.

Temperaturo 10 — 12° C se doseže poleti samo s hladilnimi napravami.

Hlajenje mleka v gospodinjstvih hladilnikih je pomajkljivo. Mleko ohlaja hladen zrak, ki pada od izparilca do tal in se segret zopet dviga ob vrču mleka. Se slabše je, če je izparilec obdan z ledom ali hladilnik vključimo šele po vstavljanju mleka.

Večje količine mleka se ohladi do +15° C v hladilniku po dveh urah in je šele zjutraj večerno mleko ohlajeno do +6° C, zaradi počasnega začetnega hlajenja pa je lahko tudi pokvarjeno (reduktaza). Hlajenje v hladilniku naj bi le dopolnilo hlajenje z vodo, ki je neprimerno hitrejše. Če je mleka zjutraj več, se ga z zlitjem z večer-

nim ne more shladiti pod +12° C.

Uspešno hladimo mleko z napravami za hlajenje mleka. LTH proizvaja naprave za posredno hlajenje mleka s predhodno ohlajeno vodo, ki mleko ohladi izredno hitro. Najmanjša naprava je polno izkoriščena že pri hlajenju 80 l mleka (2 vrča). Primerna je za enega ali več

proizvajalcev blizu skupaj, da se mleko ohladi neposredno po molži. Hlajenje mleka ne obremenjuje agregat ne prekinjeno, zato se na hladilno enoto (kompresor) lahko priključi tudi hladilnica.

Alfa-Lavalove hladilne cisterne hlade mleko neposredno, ker je hladilna cev s plinom vgrajena v dnu posode. Tako hlajenje je v prvi fazi

oz. na začetku dolivanja mleka mnogo počasneje in je zato primerno za večkratno dolivanje mleka v določenih časovnih presledkih in na področjih, kjer je osnovna higiena zadovoljiva. Na takih področjih se lahko organizira transport s cisternami s prečrpavanjem mleka in pobiranje mleka z avtosterno na vsak drug dan. Cisterne so iz nerjavečega jekla z gladko notranjo površino in se jih zelo enostavno in z malo truda očisti.

dipl. vet. J. Rode

Trava in krompir

Besedi sta pogosto omenjeni v razpravah o razvoju kmetijstva na Gorenjskem. Po mnenju strokovnjakov ti dve kulturi najbolj ustrezata pretežnemu delu gorenjskega agrarnega prostora. Medtem ko je gorenjski krompir že našel pot v svet in kmetje iz leta v leto povečujejo in izboljšujejo njegovo proizvodnjo, pa je trava še vse premalo izkoriščena.

Znani slovenski kmetijski strokovnjak inž. Fajdiga, katerega ideje so dolgo samevale v senci in niso našle življenjskega prostora, je pred leti dejal: »Zakaj ne pasemo v nižinah, kjer je trava dobra, vendar neizkoriščena, kot pa visoko v planinah, kjer je trave sicer dovolj, vendar ni tako kvalitetna in redilna.« Fajdigove misli smo se prvi oprijeli Gorenjci,

predvsem Radovljičani in Jeseničani. Kmetje, ki so pretrgali z mislijo, da je treba gojiti vse za vsako ceno, so se oprijeli tako imenovanega pašnokošnega sistema. Ta sistem zahteva intenzivno gojenje travinja in izmenično pašo ter košnjo. Rezultati sprva niso bili preveč razveseljivi. Mlečnost krav, nevajenih na tak red, je padla in tudi nekaterih zagovornikov tega sistema se je začela lotevati malodušnost. Ob neki priložnosti so gorenjski kmetijci zaupali svoje težave holandskim kmetijcem, ki imajo ta sistem razvit že več desetletij. Le-ti so nas vprašali, kako dolgo že imamo ta sistem. Povedali smo jim, da ga uvajamo par let. Holandski odgovor je bil, da ga oni uvajajo že več kot deset let in da so šele sedaj prišli na

površje njegove resnične prednosti.

Prek noči se ne da veliko spremeniti. To dobro vedo tudi naši kmetje. Rezultati prihajajo počasi. Pred uvedbo pašnokošnega sistema so imele gorenjske krave »mlekarice« največ 3000 litrov mleka na leto, sedaj pa njihova mlečnost že dosega 6000 ali 7000 litrov, najmanj pa 5000 litrov na leto. Z uvajanjem tega sistema smo na Gorenjskem uspeli, da nismo doživeli nedavne mlečne krize, s pametno kmetijsko politiko pa smo obdržali tudi potreben živinski stalež.

Čeprav sta trava in krompir najbolj priporočljivi gorenjski kulturi, pa vseeno ne moremo prezreti ostalih, predvsem zelenjave, kjer dosega kmetje v okolici Križev lepe uspehe. Neki kmet mi je dejal, da bi zelenjave lahko prodal toliko, kolikor bi jo imel. Zato so pri posameznih kmetih že pomisleki, da sedanje proizvodnje krompirja ne bi več širili in se oprijeli tudi pridelovanja zelenjave.

Vsa ta specializacija kmetijstva, radi jo imenujemo tudi usmerjenost, pa lahko povzroči neslutene posledice v trgovini s kmetijskimi pridelki. S specializacijo namreč proizvodnja raste in vse več je tržnih viškov. Večkrat smo že zapisali, da trgovina s kmetijsko proizvodnjo ni povezana in da praktično ni občutljiva za sunkne v proizvodnji. Nasprotno pa je kmetijska proizvodnja zelo občutljiva za razmere v trgovini in večkrat tudi oškodovana na račun hlastanja po čim večjih maržah. Zato so zahteve po organski povezanosti trga s proizvodnjo in tudi predelavo upravičene. Posebno zato, ker vemo, kako neustaljen je naš trg in kako radi bi ga umirili v okviru zadnjih stabilizacijskih ukrepov, ki jih je sprejela zvezna skupščina. Mogoče tudi povezava kmetijske proizvodnje s trgom v okviru nekakšnega samoupravnega družbenega dogovora ne bi bila neutemeljena.

J. Košnjek

Veterinarstvo in živinoreja

(nadaljevanje)

Romunija je za nas zanimiva tudi iz drugih razlogov, saj ima v primerjavi z Jugoslavijo približno enako površino ozemlja in približno enako število prebivalstva. Tako v Romuniji kot v Jugoslaviji so štiri veterinarske fakultete oz. visoke veterinarske šole, vendar imajo romunske za okoli tretjino več slušateljev kot jugoslovanske. Dodamo naj še, da ima Italija devet fakultet, Švica dve in Albanija eno. Slovenci smo dobili visoko veterinarsko šolo leta 1953, ki je vpisala svoje slušatelje prvič leta 1956. Ustanova je organizirana v okviru biotehniške fakultete, kot veterinarski oddelek. Šola je opravičila svoje poslanstvo v strokovnem in kulturnem pogledu, s svojo dejavnostjo pa se tudi vse bolj vključuje v mednarodna dogajanja na področju veterinarstva. Pri tem se srečuje s številnimi problemi, ki so v dobri meri materialnega in kadrovskega značaja. Vendar se veterinarski oddelek trudi z vsemi močmi oblikovati diplomirane veterinarje na čim višji strokovni ravni, in to v dveh smereh: v smeri splošnega veterinarstva in v živilsko-sanitarni smeri. Oddelek ima določene težave tudi v študijskem procesu v zvezi z zelo kratkim časom študija, ki ga je predpisal zakon o Univerzi v Ljubljani 1957. V Ljubljani (in še na dveh veterinarskih fakultetah v svetu) traja namreč študij veterinarstva 8 semestrov, medtem ko traja študij na večini fakultet 10 semestrov. Zato se trudi oddelek že nekaj let, da bi prešel na desetsemestrski študij in se tako izenačil z drugimi veterinarskimi fakultetami. S prehodom na desetsemestrski (5-letni) študij bi oddelek rešil hkrati več perečih vprašanj. Izmed vseh pa bi bilo verjetno najpomembnejše vprašanje, ki je v zvezi z enakomernim in poglobljenim oblikovanjem diplomantov, sposobnih čim uspešneje reševati strokovne probleme in se aktivno vključevati v družbena dogajanja. Ob petletnem rednem študiju pa bi se oddelek lahko tudi bolj posvetil vprašanju specializacije in postdiplomskega študija, saj so sodobnim zahtevam rej, varstva in zdravljenja živali kos le dobro strokovno podkovani veterinarji.

dr. S. Bavdek

Tovarna klobukov

ŠEŠIR

Škofja Loka

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

1. vodjo proizvodno-tehničnega sektorja
2. vodjo gospodarsko-finančnega sektorja
3. vodjo komercialnega sektorja

Pogoji:

pod 1.: višješolska izobrazba (tekstilni inženir ali kemik) in pet let delovnih izkušenj na vodilnih delovnih mestih v klobučarski industriji ali srednješolska izobrazba (tekstilni tehnik) in 10 let delovnih izkušenj v klobučarski industriji. Znanje enega svetovnega jezika.

pod 2.: višješolska izobrazba in pet let delovnih izkušenj ali srednješolska izobrazba (ekonomski tehnik, trg. tehnik) in 10 let delovnih izkušenj od tega najmanj 5 let v klobučarski industriji.

pod 3.: višješolska izobrazba in 5 let delovnih izkušenj od tega 3 leta v klobučarski industriji ali srednješolska izobrazba in 10 let delovnih izkušenj od tega 5 let v klobučarski industriji. Znanje enega svetovnega jezika.

Ponudbe sprejema komisija 15 dni od dneva objave. Kandidati bodo obveščeni o uspehu razpisa v 60 dneh po preteku roka za sprejem prijav. Ponudbam je treba priložiti dokazila o strokovnosti. Stanovanj ni. Znanje kandidatov bomo preverjali.

Zborovsko petje v Žireh

Žiri danes predstavljajo enega redkih krajev v Sloveniji, kjer se ljudsko-prosvetno delo razširja in krepi ter ne zamira, kot je to žalosten primer v mnogih slovenskih vaseh. Da je to res, nam najbolje dokazuje proslava ob dnevu republike, kjer je sodelovalo pet pevskih zborov.

Ce samo na kratko pogledamo: v Žireh je 6 pevskih zborov, ki delujejo redno in njihov obstoj ni naključen ali trenuten. Pod okriljem osnovne šole delujejo trije zbori: otroški, mladinski komorni zbor in mladinski pevski zbor. V kraju samem pa pod patronatom podjetij iz Žirov delujejo še trije zbori: dva moška in mešani pevski zbor. V zadnjem letu sta se ustanovila moški pevski zbor (poleg že znanega moškega pevskega zbora Alpina, ki ga vodi skladatelj Anton Jobst) in

mešani pevski zbor, tudi pod okriljem Alpine. Novoustanovljeni moški pevski zbor pod okriljem vseh ostalih podjetij v Žireh je prvič nastopal prav na proslavi ob dnevu republike in je opravil svoj obstoj, saj je po dveh mesecih vaj pokazal že kar lepo mero pevске sposobnosti. Steje 22 članov. Verjetno se bo še razširil.

Treba je omeniti, da je raven vseh pevskih zborov na precejšnji kvalitetni višini, saj se za to zavzemata dva zborovodja: Anton Jobst, ki ima nedvomno največ zaslug, da se zborovstvo v Žireh še razvija, saj imajo Žiri več kot 50-letno pevsko tradicijo. Poleg Antona Jobsta poučuje glasbeni pouk glasbeni pedagog Slobodan Poljanšek, ki vodi šolske pevске zборе in novoustanovljeni pevski zbor.

Stari slovenski izrek torej popolnoma drži: »Ce pridejo

skupaj trije Slovenci, ustanovijo pevski zbor!«

Kje so vzroki za tak napredek ljudsko-prosvetnega dela v Žireh? Gotovo je eden, da so Žiri precej odmaknjene od centrov in vplivi mesta v Žireh še niso tako izraziti. Drugi razlog je ta, da imajo vsa podjetja, od Alpine pa do manjših podjetij v Žireh, veliko razumevanja za kulturne potrebe Žirovcev in finančno prispevajo k razvoju KUD. Tretji razlog — in to poglobljen — pa je ta, da Žirovci z velikim veseljem gojijo tradicijo naše pesmi že vrsto let in verjetno niso pripravljene prekiniti z njo, ampak svoje delo uspešno razvijati še naprej.

Večja vrzel je v drugih ljudsko-prosvetnih dejavnostih. Dramatska je zamrla in se do sedaj še ni obnovila razen nekaterih poskusov. TVD Partizan bo dobil temelje za svojo ponovno afirmacijo z dograditvijo nove telovadnice (po uspelem referendumu za šolstvo v Žireh). Vrzel pa je tudi v instrumentalni dejavnosti, saj Žiri nimajo svoje glasbene šole, čeprav bi verjetno sodelovalo lepo število učencev, saj je zanimanje veliko. Deluje le godba na pihala, ki pa je za kulturne potrebe Žirovcev in predvsem njihovih otrok premalo.

Srečno, Kekec

Pravzaprav je bil to edini film poleg ameriškega barvnega filma Moj prijatelj Ben, ki so ga med minulimi prazniki vrteli v obeh kranjskih kinematografih. Ob kopici premier celovečernih filmov za odrasle je bil tako otroški filmski repertoar še bolj boren. Se zlasti zato, ker film Srečno, Kekec za zdaj ni bil ravno redki gost v kinematografih, film Moj prijatelj Ben pa je že bil na programu pred kratkim.

Da se tisti, ki skrbijo za otroške filmske predstave, to pot v Kranju res niso preveč trudili, pa kaže še posebej film Srečno, Kekec. Od tistega Srečnega Kekeca je namreč ostalo zelo malo. Film je precej skrajšan, tako da je od priljubljenih Kekečevih pesmi ostalo le nekaj »glasbenih vzklikov«, glasovno pa je celotna kopija skoraj popolnoma iztrošena. Skratka, kvali-

tetno ta kopija sodi bolj v kinoteko ali arhiv kot v redno matinejsko predstavo v kinematografu.

Verjamem, da imajo naši kinematografi že nekaj časa precej težav zaradi pomanjkanja otroških filmov. Menda filmov, ki bi jih lahko predvajali na sedanjih kinoprojektorjih, skoraj ni. Če sem prav obveščen, pa imajo prav v Kranju poseben kinoprojektor za predvajanje 16-milimetrskih filmov. Znano je, da pa je prav teh filmov za otroke pri nas kar precej.

Zato upam, da tisti, ki v Kranju skrbijo za otroški filmski program, ne bodo iskali le cenene in iztrošene filme (saj so nedeljske otroške filmske predstave vedno dobro obiskane) in bodo za noveletne praznike pripravili boljši otroški program.

aže

Intenzivni tečaji za sedmi in osmi razred

Zaradi izrednega pomanjkanja učencev v gospodarstvu v lesni in gradbeni stroki je Delavska univerza Tomo Brejc iz Kranja v sodelovanju z Zavodom za zaposlovanje in z zainteresiranimi podjetji organizirala intenzivna tečaja za sedmi in osmi razred. Vpisani slušatelji so imeli dokončan šesti ali sedmi razred.

Pouk v sedmem razredu se je začel 2. julija 1970. Vpisalo se je 32 slušateljev, ki so sklenili pogodbe s podjetji za uk. (Projekt, Jelovica, Komunalni servis, Splošno gradbeno podjetje in Alples). Štirje slušatelji pa bodo delali in nadaljevali šolanje kot vajenci pri zasebnih obrtnikih. Zaradi izredno intenzivnega pouka, saj so imeli slušatelji vsak dan do šest ur pouka, so jih na Delavski univerzi razdelili v dva oddelka, ki sta v večini predmetov delala vzporedno. Število ur predavanj pri posameznih predmetih je bilo skoraj enako kot v razredih, ki imajo pouk skozi vse leto.

Iz izkušenj pri delu s slušatelji, ki imajo organiziran tako intenziven pouk, so pripravili predavanja tako, da so učenci poslušali najprej dva predmeta, opravili izpite in nato začeli z drugima dvema. S poukom sedmega razreda so slušatelji končali 2. septembra 1970. Uspešno je

razred končalo 25 kandidatov ali 80,6 %.

S poukom v osmem razredu so začeli 10. septembra, torej že v šolskem letu 1970/71 z enakim načinom dela. Priključilo se je enajst novih slušateljev, od starih pa jih je ostalo 22. Tako je bilo v osmem razredu 33 slušateljev, ki so jih tudi razdelili v dva oddelka. S poukom so končali 16. novembra. V roku je razred končalo 18 slušateljev.

Stroške šolanja krije 25 % Zavod za zaposlovanje, 75 % pa podjetja, kamor se bodo slušatelji vključili v uk. Če učenec v šoli ni uspel, morajo starši podjetjem vrniti denar, ki so ga vložili v šolo.

L. Bogataj

Stane Sever navdušil Ločane

Razstavni paviljon Loškega muzeja je bil minuli konec tedna spet enkrat prizorišče pomembnega kulturnega dogodka: člani eksperimentalne skupine Oder — galerija Škofja Loka so imeli v gosteh slovenskega igralca Staneta Severja oziroma novoustanovljeno Gledališče enega. Sever se je škofjeloškega občinstvu predstavil z delom F. M. Dostojevskega Krotko deklet. Med domačini, pa tudi med Ljubljancami in Kranjčani, je njegov nastop zbudil precej zanimanja, saj so trikrat zapored — v petek, soboto in nedeljo — do zadnjega koticke napolnili dvorano na gradu. Ob tej priložnosti sta kolektiv Odra — galerije in prvak naše dramske umetnosti ugotovila, da mesto pod Lubnikom prerašča v pomembno kulturno središče in da bi začetnim uspehom nujno morali slediti novi. Stane Sever je obljubil vsestransko podpreti prizadevanja Ločanov, ki so ga povabili, naj bo odslej stalen sodelavec njihove institucije.

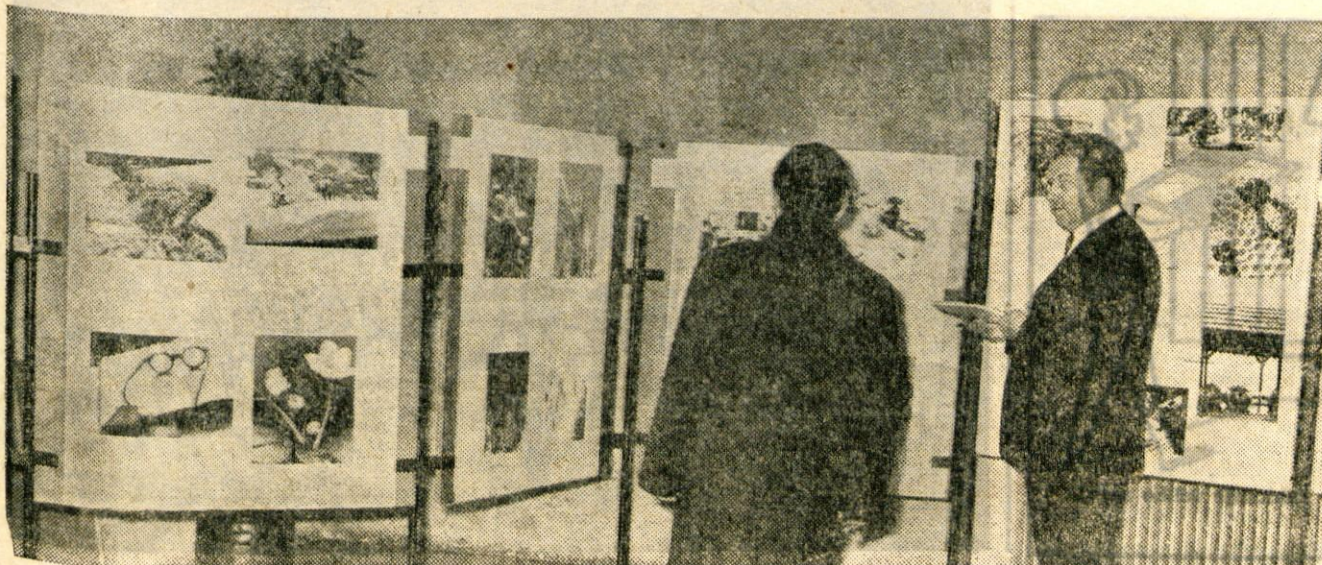
(—ig)

Uprizorili bodo dve Jurčičevi deli

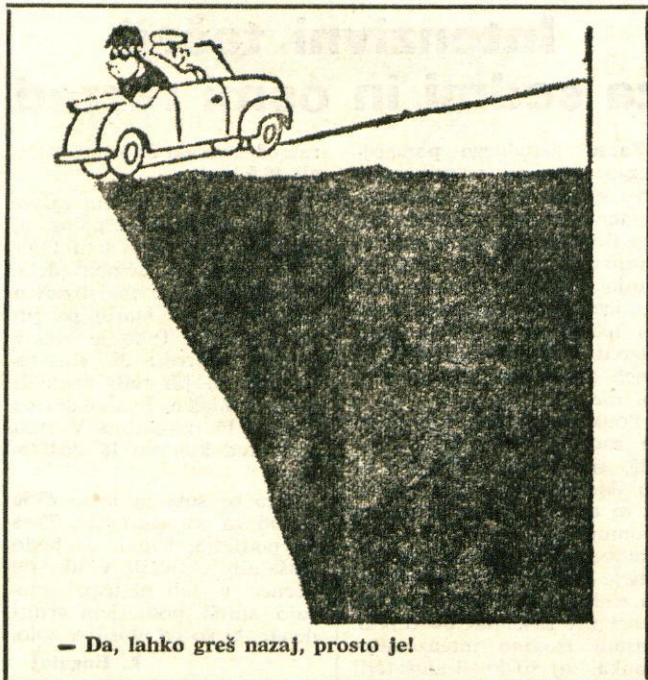
Kulturno-prosvetno društvo iz Češnjice v Bohinju deluje že od 1926. leta. Tedaj so postavili na oder prvo komedijo. Že od prve predstave naprej pišejo tudi kroniko. Za letošnjo sezono bodo pripravili dve deli Josipa Jurčiča. 27. decembra bo premiera Tihotapca, kmalu pa

bodo začeli z bralnimi vajami za uprizoritev Sosedovega sina, ki naj bi prišel na oder februarja. S Sosedovim sinom mislijo sodelovati tudi na občinski reviji, ki bo spomladi. Obe deli režira učiteljica iz Češnjice Marija Dobravec.

lb

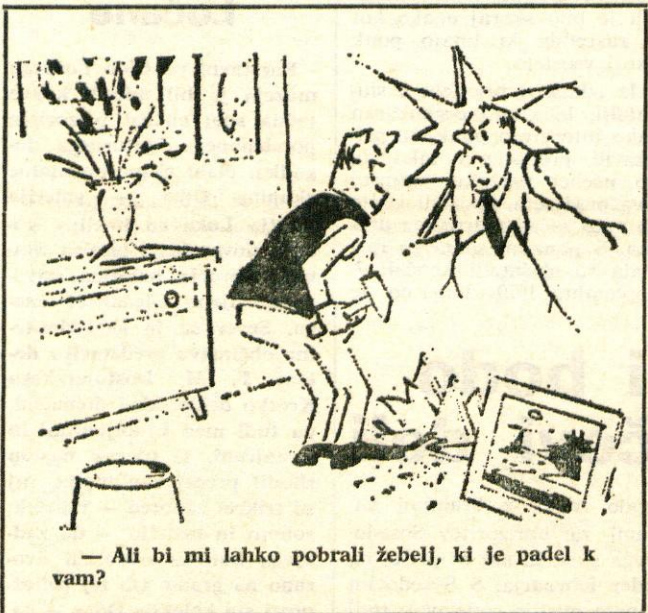
Na jubilejni razstavi fotokino kluba Janez Puhar, ki so jo pripravili ob 60. obletnici fotokluba Kranj in 130. obletnici izuma fotografije na steklo in katere pokrovitelj je bil predsednik občinske skupščine Kranj Slavko Zalokar, so sodelovali tudi fotoamaterji iz Zelezne Kaple na Koroškem. Fotografija prikazuje del njihove razstave. (lb) — Foto: F. Perdan

— Da, lahko greš nazaj, prosto je!

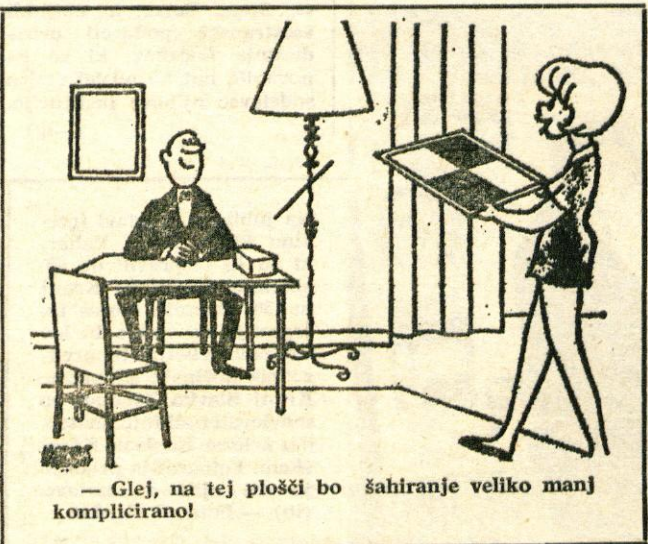
V kinu.

- Če vas moti moj klobuk, ga lahko snamem.
- Ne, ni treba. Bolj smešen je kot film.

— Ali bi mi lahko pobrali žebelj, ki je padel k vam?

- Mamica, v našem razredu imamo tako dobro učiteljico. Izmed vseh jo imam najraje.
- Te me pa res veseli, hčerka.
- Vidiš, zato bom pa tudi ponavljala prvi razred.

— Glej, na tej plošči bo šahiranje veliko manj komplicirano!

Zapleteno kosilo

»Enakopravnost je vendarle enakopravnost!« je nekega dne oznanil moj mož. »Sem ti dolžan pomagati pri vsem?« »Sem«, si je odgovoril in pomenljivo pomolčal. »Od danes naprej bom vsak petek sam skuhal kosilo!« »Prelepo,« sem rekla. »Končno bom resnično občutila enakopravnost!«

V petek zjutraj se je poglobil v kuharsko knjigo. »Danes bova kosila zelenjavno solato, boršč, v smetani dušene gobe s krompirjem in kompot iz jabolk ter višenj. Imaš kaj proti?« In ker nisem prav nič ugovarjala, me je on, ves sijoč, poljubil na lice in že na pragu veselo zaklical: »Vrnem se z dela — in takoj k posodam!«

Šla sem na trg, kupila zelenjavo za boršč in solato: peso, zelje, korenje, čebulo, peteršilj, paradižnik; jabolka in višnje za kompot in gobe. Potem sem šla v trgovino po meso in druga živila. Ko sem prišla domov, sem pristavila lonce za govejo juho.

Ko se je mož vrnil z dela, je oblekel moj pisan predpasnik, okoli glave si je zavezal ruto, zavihal rokave in vprašal: »Lahko dam

živila v posode?« — Ne vse je treba še pripraviti: oprati zelenjavo, gobe, narezati in zarumeniti korenje in peteršilj... »No, prosim, naredi vse to in me takoj pokliči, jaz pa bom medtem gledal nogometno tekmo.« Očistila sem krompir in gobe, oprala in narezala zelenjavo in sadje itd. itd...

Ko je bilo vse pripravljeno, je mož skrbno položil živila v pripravljene lonce in kozice ter jih postavil na ploščo. Čez pol ure je bilo kosilo kuhano. »Okusno, kajne?« je ljubeznivo vprašal in si s servietko brisal usta. »Zelo,« sem odvrnila smehljaje. »No, vidiš, kako dobro kosilo sem pripravil!« Legel je na zofo in zadremal. Pomila sem posodo in zložila živila v hladilnik. Mož se je obrnil na drugo stran in videl, da pogrinjam mizo. V njegovih zaspanih očeh je bilo nenarejeno začudenje. »Čudno,« je rekel... »V pol ure sem pripravil tako zapleteno kosilo, ti pa se ves dan ukvarjaš z nekakšnimi malenkostmi...«

(Po V. Žilinskajtovi)
A. Božič

Od 4. do 14. februarja 1971 v Celovcu

Parada na ledu

Znana dunajska drsalna revija bo februarja prihodnje leto že dvanajstič zaporedoma gostovala v Celovcu. To bo hkrati že 33. revija, odkar v njej nastopajo najboljši in najbolj znani svetovni drsalci. Naslov letošnje revije (prvi program) je Parada na ledu. Kot posebnost pa omenjajo nastop znanega svetovnega in olimpijskega prvaka Emmericha Danzerja. Sicer pa bodo v tej reviji nastopili še mnogi drugi znani mojstri z ledenih plošč iz različnih držav Evrope, Amerike in Avstralije. Tako bo na primer nastopilo v Paradi na ledu kar 15 solistov.

To so v torek, 24. 11. sporočili na tiskovni konferenci predstavniki celovskega sejma in nekaterih drugih služb v Golf hotelu na Bledu. Zastopnikom različnih gorenjski ustanov so priporočili, da tudi prihodnje leto organizi-

rajo ogled te enkratne paše za oči. Posebej so poudarili, da bo od 4. do 14. februarja v Celovcu v petnajstih predstavah moč videti prvi program dunajske revije. Revija je namreč razdeljena v dve skupini. Druga skupina pravkar gostuje v Afriki, prva pa je sedaj z Emmerichom Danzerjem v Belgiji. Slednja ima tudi povsem nov program, ki ga bodo razen Dunaja prikazali v Avstriji samo še v Celovcu.

Od 15 predstav v Celovcu bosta dve predstavi 5. in 8. februarja ob 14.30 namenjeni mladini po znižanih cenah. Sicer pa bodo predstave ob 14.30 in 19.30. Tudi prihodnje leto bodo skupine imele popust pri vstopnicah, razen pri sobotnih in nedeljskih predstavah. Najdražja vstopnica bo takrat veljala 90 šilingov, najcenejša pa 60 oziroma stojišče 25. Vstopnice za otroške predstave bodo

po 40 šilingov. Starši, ki bodo spremljali otroke na ti dve predstavi pa bodo morali k vstopnici za otroke doplačati še 30 šilingov.

To so pravzaprav glavne stvari o februarjski drsalni reviji v Celovcu. Razen tega pa so sklicatelji konference povedali, da bo poskrbljeno za parkirne prostore, za nemoten promet, da bodo zaradi obiska delno spremenili poslovni čas trgovin, v katerih bodo postregli v slovenščini, da bo dvorana ogrevana in podobno.

Kot zanimivost februarjske revije pa so povedali, da sama oprema za revijo stane 3,2 milijona šilingov, da so za izdelavo oblek porabili 15 tisoč delovnih ur, da je v kostume nastopajočih vgrajenih prek 2000 zadrž. Skratka napovedali so, da bo Parada na ledu resnična paša za oči.

A. Ž.

Najpogostejši odgovor: ni denarja

Ozka cesta in neurejena kanalizacija sta še vedno največji nadlogi Kamne gorice

Valentin Šparovec je predsednik krajevne organizacije SZDL v Kamni gorici. Ko sem ga obiskal, je prišel z dopoldanskega »šihata«. Ukradel sem mu pol ure časa. Stekel je prijeten in upam, tudi koristen pogovor.

»Največji problem na komunalnem področju je cesta skozi vas,« je začel Šparovec. »Že pred osemnajstimi leti je bila v občinskem planu, vendar je leto za letom iz njega izpadala. Najpogostejši odgovor je bil, da za preureditev ceste ni denarja. Ozka cesta povzroča največje težave avtobusom, ki jih pride dnevno v vas najmanj 10. Ker bo pozimi položaj še bolj zapleten, bomo od lastnikov hiš ob cesti zahtevali, da bodo pritrčili na strehe snežne držaje. Predstavljajte si, če bi na tako ozko cesto zagrmeli še snežni plazovi. O tem bomo dokončno sklepali na prihodnji seji sveta krajevne skupnosti. Nič manjše težave niso s kanalizacijo. Ni lepo, da se v vaških strugah nabira nesnaga. In teh strug ni malo, saj so zaradi njih Kamno gorico poimenovali »Gorenjske Benetke«. Krajevna skupnost je sklenila, da vaščani lahko odlagajo smeti v spodnjem delu vasi. Tudi o odtokih se bomo morali pogovarjati.«

Sogovornik je nato pripovedoval, da bodo morali urediti tudi cesto k novemu naselju nad Kamno gorico. Po predvidevanjih bo cesta kar draga. Za zdaj odgovorni v vasi še ne vedo, kako bodo to uredili, vendar upajo, da bo cesta prihodnje leto nared. Ker je večina graditeljev zaposlena v kroparskem Plame-

nu, bo kolektiv, tako kot nekajkrat doslej, zanesljivo pomagal tudi pri gradnji ceste.

S Šparovcem sva pretresala družbeno in kulturno življenje na vasi. Predsednik je pohvalil kamnogoriško mladino, saj je s prostovoljnim delom rešila kulturni dom propada. Mladi so betonirali oder, uredili klub, sanitarije in prebelili notranjost doma. Opravili so več kot 6000 prostovoljnih ur. Denar za gradbeni material je plačala krajevna skupnost in TVD Partizan.

»V vasi primanjkuje družabnega življenja. Ker Radovljica ni daleč, posebno mladi iščejo zabave tam,« je dejal Šparovec. Nadaljeval je, da so dobili domači gasilci del Plamenove stavbe in v njej ure-

dili svoje prostore. Manjka le še stolp, na katerega pa zanesljivo ne bo treba čakati dolgo, saj gradbeni material že imajo.

Ko sva s Šparovcem takole premlevala lokalne probleme, sva prešla tudi na turistično in kulturnozgodovinsko področje. »Turističnih sob sicer v vasi ni, vendar se v primeru, da bi tujec rad pri nas prespal, že pobrigamo za posteljo. Sploh hočemo tujcem pokazati našo bogato zgodovino. Znano je vsakoletno spuščanje barčic na predvečer svetega Gregorja. Socialistična zveza nagradi vsako leto najlepše barčice. Škoda, da propadajo znamenja in vigenjci, ki jih je bilo včasih 16, danes pa je le še eden. Enako je z znamenji. Enega je postavil naš rojak Lovro Toman, poslikal pa znani domači slikar Matevž Langus. Spomeniška varstvena služba bi se morala za take dragocene stvari bolj brigati. Posebno lepo bi lahko uredili vigenjce, saj imajo domačini še na kupe orodja in opreme...«

Čeprav snovi za pogovor še ni zmanjkalo, sva končala, saj je Šparovec čakalo zaslužen kosilo po napornem dopoldanskem delu, mene pa pot v sosednje vasi. Ko smo se s kolegi že odpravljali, je Šparovec pritekel za mano in dejal, da bi vaščani radi preurejeno trgovino, saj je prostor neprimeren, čeprav je trgovina dobro založena. Trgovino upravlja podjetje Koloniale Bled, ki je že letos obljubilo obnovo, vendar do nje ni prišlo...

J. Košnjek

Ozka cesta v Kamni gorici. — Foto: F. Perdan

Naši novinarji
v Kamni gorici,
Lipnici,
Podnartu,
na Ovsišah in
Mišaćah

Najmlajši so zadovoljni

Vsak občinski proračun nameni del sredstev tudi za otroško varstvo. Skoraj povsod govore o prenapoljenosti varstvenih ustanov in o gradnji novih. V Kamni gorici pa ima vrtec na razpolago veliko stavbo, nekdanjo šolo, čeprav kamnogoriški malčki potrebujejo le en prostor.

Otroško varstvo so v Kamni gorici že pred vojno organizirali starši sami. Vrtec so imeli skozi vsa vojna leta in tudi kasneje niso bili otroci nikdar brez organiziranega varstva. Že osemnajst let skrbi za zanje, da starši lahko mirno delajo, vzgojiteljica Zvonka Dermota.

Povedala je:

»Trenutno obiskuje vrtec 22 otrok v starosti od dveh do sedmih let. Vsi so skupaj v eni skupini, le pri vzgojnem programu ločim starejše od mlajših. Igrajo se in na sprehode hodijo skupaj. Starši pripeljejo za otroka po 70 din mesečno. Od tega de-

narja porabimo 30 din za skromno kosilo, 40 din pa gre za vzdrževanje vrtca. Štiri otroke imamo v vrtcu brezplačno, ker starši ne zmorejo plačila.

Pred dvema letoma je TIS Radovljica dala našemu vrtcu 40.000 din. S tem denarjem smo popolnoma preuredili en razred v prazni stavbi nekdanje osnovne šole. Položili smo parket, obložili smo stene z lesenimi oblogami in kupili nekaj sodobne opreme in igrač. Oprémili smo tudi kuhinjo. V vrtcu sta honorarno zaposleni še kuharica in čistilka, vsaka po nekaj ur dnevno. Knjigovodstvo pa nam vodi na osnovni šoli v Lipnici.«

Vrtec upravljajo starši otrok, delovne organizacije iz Kamne gorice in vzgojiteljica, ker vzgojiteljica sama ne more biti samoupravni organ. Z novim letom pa se bodo vsi vrtni v radovljiški občini združili in bodo imeli skupno upravo. L. B.

»Moška voda« iz Kislega studenca

Nedaleč od Kamne gorice je izviri, ki ga domačini imenujejo Kisli studenec. Da voda, ki na tem mestu ugleda beli dan, ni čisto navadna voda, so domačini opazili sami, saj je trava okrog izvira ožgana, prst rdeča, iz vode pa uhajajo podobni mehurčki kot iz radenske. Zato so izviri preimenovali v Kisli studenec. Kasnejše kemične analize so potrdile, da ima kamnogoriška voda zares kemične primesi.

Takrat, ko je zaslovela kladanjska »moška voda«, so tudi o vodi iz kislega studenca začeli govoriti, da ima podobno moč in učinek. Niso bili redki, ki so jo s steklenicami pod pazduho mahnjali k studencu. Domačini vedo povedati, da so prevladovali predvsem moški!

Nevihta je bila kmalu mimo. Vesti o moški vodi iz Kamne gorice so se potišale...

-jk

Helenca in njena gostilna

Ce hočeš natančneje spoznati ljudi in značilnosti nekoga kraja, potem se oglasi tudi v gostilni, pravijo. Ta rek mi je padel v glavo med »pohajkovanjem« po Kamni gorici. Zavil sem torej v gostilno, kjer me je sprejela nadvse prijazna gostilničarka Helenca Cigut. V Kamno gorico je prišla iz rodnega Prekmurja. Takrat je gostilno upravljalo gostinsko podjetje Turist Lesce, Helenca pa je opravljala delovno mesto natakarice. 1964. leta pa je vzela gostilno v najem in v najemu jo ima še danes. Hiša je namreč last občinske skupščine Radovljica. Prav tako tudi vrt pred hišo.

»Hišo in vrt bi rada kupila. Zato bom v ponedeljek dala prošnjo na radovljiško občino. Upam, da mi bodo ugodili, saj je v prid občine, posebno pa Kamne gorice, da dobi kraj urejen gostinski lokal, posebno, ker mislimo razvijati turizem. Gostilno bi uredila z lastnimi sredstvi, in sicer v kmečkem slogu. Če bi mi občina prodala tudi vrt pred hišo, bi bil s tem rešen problem parkirnega prostora. Srce me je bolelo, ko je bilo poleti v Kamni gorici toliko gostov, poštenega parkirnega prostora pa nikjer...«

Takrat, ko je dobila Helenca gostilno v najem, je bil lokal v precej slabšem stanju kakor danes. Z lastnim denarjem je kupila novo opremo. Samo za nakup »šanka« je dobila stari milijon dinarjev kredita.

»V Kamni gorici bi lahko marsikaj naredili. Samo do-

bre volje in organiziranega dela nam manjka. Kraj ima velike možnosti za razvoj. Moti se tisti, ki misli, da smo odrezani od sveta. Pa tudi ljudje so dobri. Če bi mi kdo ponudil možnost, da bi odšla drugam, tega ne bi storila za nobeno ceno. Domačini so dobri in imenitno se razumemo. Tudi v gostilni je kar v redu. Posebno pa me veseli, da se v sedmih letih še nihče pri meni ni stepel.«

Helenca je zares svojevrstna gostilničarka. Popolnoma je predana temu poslu. Popolnoma sama je tudi za delo. Ima samo honorarno knjigovodkinjo. Trudi se, da bi dobili pri njej gostje čim več in čim hitreje. Gostje imajo vsak dan na voljo ko-

silo, posebno okusne pa so prave domače salame in klobase. Takšne s pekočim hrenom.

»Tudi ob sobotah in nedeljah, ko je polno ljudi, delam sama. Seveda, če bom pa gostilno razširila, bom najprej dobila kuharico. Za zdaj sama lahko še vse opravi. Dobro se zavedam besed, ki mi jih je povedal nekdanji radovljiški župan Franc Jere. Dejal mi je: Helenca, od začetka se je z majhno žličko...«

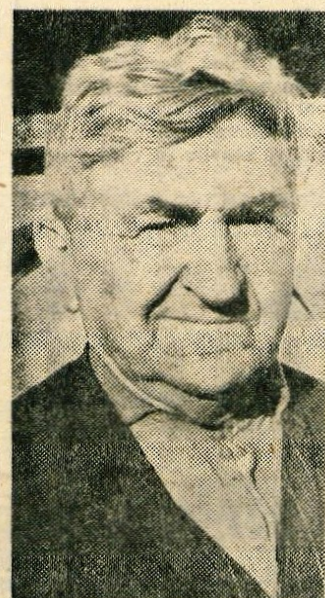
J. Košnjek

Pri Ivanu Križnarju v Lipnici

Tisti dan je bil tako sončen in tako tople kot že nekaj tednov letošnje čudovite jeseni. Sonce je bilo še precej visoko nad Jelovico. Na prag stare pritlične hiše v Lipnici je stopil Ivan Križnar, upokojeni sedlar in tapetnik. Če bi ga takega orjaka, s košatimi obrvmi, s klobčičem vrvice v rokah videli prvič, bi si mislili, da temu možu življenje ni nikoli vzvalovilo, pač pa je teklo mirno ob delu in družinskem življenju. Potem pa prinese na mizo odlikovanja in potem veš, da temu možu ni teklo življenje samo ob šivanki in šivanju usnja, pač pa ga mu je uspelo izpolniti še drugače.

Ivan Križnar je eden najstarejših komunistov radovljiške občine in eden od sodelavcev Staneta Žagarja. Komunist je postal že kmalu po prvi svetovni vojni. Kot mlad, izučeni sedlar, doma z Okroglega pri Kranju, je pogosto hodil v Kranj na javna zborovanja. Kaj kmalu pa je za komuniste postalo vroče in Križnar se je raje preselil

v Zagreb. Od tam je odšel naprej v Beograd in iskal dela, vendar ga ni mogel najti. Končno je našel delo v Bosni. Eno leto je na Ponirju pri Travniku šival komate za konje, nato pa si je zaželel nazaj v Slovenijo. Leta 1924 se je z družino naselil v Lipnici.

Kaj kmalu je spoznal tudi dobravškega naprednega učitelja Staneta Žagarja. »Pri Žagarju mi je bilo posebno všeč, kadar je govoril o svetovni politiki in o našem jugoslovanskem gospodarstvu. Govoril je o tem, o čemer takrat časopisi niso pisali. K Žagarju na dom so posebno ob nedeljah zahajali mladi in stari in v razgovorih spoznavali, da bo treba takratno

družbo spremeniti. Žagar je to dobro vedel. Vse, ki smo takrat hodili k njemu na dom, je pripravljala, da smo lahko širili napredne ideje in osveščali ljudi.

Naše delo je postajalo vedno bolj živahno in tudi vedno bolj nevarno. Sestajati se je bilo treba v gozdovih. Posebno za Staneta Žagarja takrat ni bilo prijeto. Oblasti so vedele za njegovo delovanje, ker pa mu niso mogli ničesar dokazati, so ga pogosto klicali na orožne vaje. Kasneje, ko so Žagarja vrgli iz službe in dobesedno postavili družino na cesto, smo morali njegovi somišljeniki delati sami. Zbirali smo orožje in prepričevali ljudi. Ne bom pozabil prisega, še sedaj jo vem, ki smo jo terenci in aktivisti dali 17. julija 1941 pod Malim Gregorjevcem blizu Vodice na Pokljuki. Na tem zboru so bili že tudi partizani, med njimi Stane Žagar, Johan Bertonec. Tomo Brejc in drugi. Prisegli smo, da ne bomo prej odložili orožja, dokler ne bo preganjen sovražnik iz naše domovine.«

Ivan Križnar se še natančno spominja vseh predvojnih in vojnih dogodkov. Posebej hrani razne dokumente iz tega časa. Napisal pa je tudi več tipkanih strani obsegaajoče spomine na svoje predvojno delovanje, spomine na sodelovanje s Stanetom Žagarjem in na aktivnost med vojno. Še posebej rad pa pokaže odlikovanja: medaljo zasluge za narod za zlato zvezdo, medaljo zasluge za narod tretje stopnje, medaljo bratstva in enotnosti druge stopnje ter dve medalji dela. Posebej pa ga veseli priznanje gorenjskih občinskih odborov ZZB, ki ga je dobil pred kratkim.

● Ivan Križnar še sedaj
● rad pride na sestanke komunistov. »V Kropo
● grem«, pravi, »da se kaj
● pomenimo«. In prav je
● tako. Življenje je treba
● izpolniti do kraja. L. M.

Vzgojni zavod v Kamni gorici

Ko smo pred nekaj dnevi obiskali Kamno gorico, smo se ustavili tudi v Vzgojnem zavodu v tem kraju. Upravnik Rado Trček nam je rade volje povedal nekaj besed o delu te ustanove.

»Posebna šola z internatom je bila v Kamni gorici ustanovljena 1952. leta za tiste otroke, ki so toliko mentalno prizadeti, da so potrebni intenzivne celodnevne nege. V šolo oziroma internat jih pošiljajo centri za socialno delo pri občinah, ki najbolj poznajo družine, iz katerih izhajajo, in tudi okolje, v katerem žive. Oskrbo v domu plačujejo centri za socialno delo in komunalni zavodi za zaposlovanje za otroke iz svojega območja, nekaj pa prispevajo tudi starši. Šola je financirajo TIS.«

● Koliko let traja šolanje?

»Zahvaljujoč se razviti socialni službi, ki skrbi, da otroke že pred vstopom v šolo pregleda psiholog in ob raznih testih ugotovi njihove

umske sposobnosti, prihajajo otroci v zavod zelo zgodaj, dostikrat že v prvi razred. Trenutno imamo v zavodu 110 otrok iz vseh krajev Slovenije, ki so razdeljeni v osem razredov osnovne šole po mentalni starosti. Za vsak razred imamo v zavodu po en oddelek. V sklopu naše šole pa so tudi oddelki posebne osnovne šole v Radovljici, na Bledu in v Bohinjski Bistrici. V šoli poučujejo defektologi, ki skrbijo za otroke tudi v prostem času. Šola ima redni pouk, po končanem pouku pa učne ure in razne zaposlitve. Med počitnicami gredo skoraj vsi otroci domov, pa tudi sicer skrbimo da otrok ne izgubi stika z domom.«

● Kakšen je učni program šole?

»Učni program na posebni osnovni šoli odstopa od programa na redni osnovni šoli za eno do dve leti. Nimamo tujega jezika, predmete kot so matematika, fizika in kemija

pa obravnavamo v zmanjšanem obsegu. Učni načrt predvideva veliko ročne zaposlitve zato je pri nas velik poudarek na tehničnem pouku in likovni vzgoji. Sedmi in osmi razred imata vsako leto tudi 10–14-dnevno delovno prakso v podjetjih. Bistvo učnega programa je pravzaprav v tem, da pripravimo otroke na kolikor toliko uspešno delo v proizvodnji in samostojno življenje. V glavnem z zaposlovanjem naših gojencev nimamo težav.«

● Koliko otrok lahko sprejmete v zavod?

»V zadnjih šestih letih smo v zavodu marsikaj uredili. Zgradili smo nove učilnice, telovadnico in delavnice, tako da namesto 60 otrok lahko sedaj sprejmemo prek sto gojencev. Pred dvema letoma smo namestili tudi centralno ogrevanje. Vsa ta dela so nas veljala 1.300.000 din. Skupščina občine Radovljica je prispevala 40.000 din, drugo pa smo zbrali sami.«

L. Bogataj

Naši novinarji
v Kamni gorici,
Lipnici,
Podnartu,
na Ovsišah in
Mišačah

Cesta Podnart—Ovsiše je asfaltirana

Sedaj je na vrsti še most

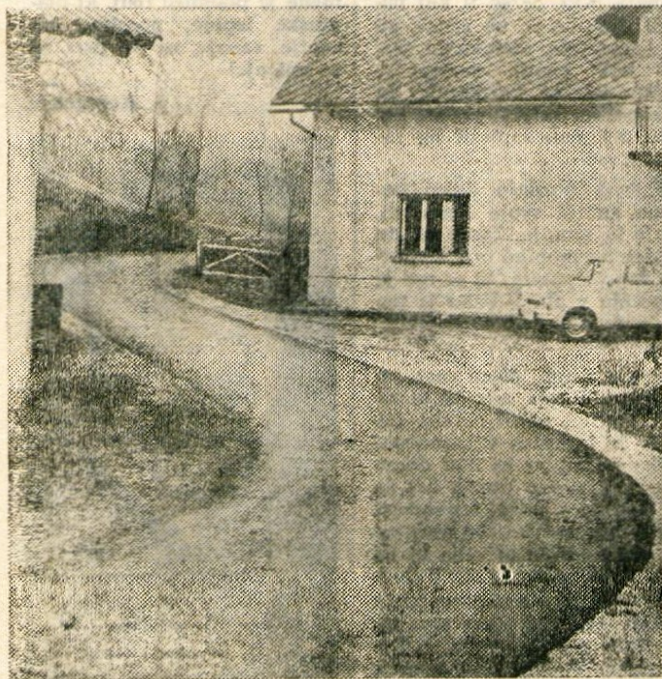
Letos so v krajevni skupnosti Podnart še posebno slovesno proslavili dan republike. S samoprispevkom prebivalcev na Ovsišah in s prostovoljnim delom ter prispevkom radovljiške občinske skupščine so uredili in asfaltirali okrog kilometer in pol dolg odsek ceste od Podnarta do konca Ovsiš. Vsaka hiša oziroma družina na Ovsišah je prispevala po 60 starih tisočakov, tam kjer imajo avtomobil, pa po 100. Tako so zbrali kar precej denarja. Celotna ureditev ceste je veljala okrog 18 milijonov starih dinarjev. Prebivalci so zelo zadovoljni, da so končno po dolgih letih dobili asfalt. Menijo pa, da ni prav, da le ne-

kaj družin še ni plačalo dogovorjenega samoprispevka.

Nič manj kot asfaltiranje oziroma ureditev ceste pa je potrebna tudi obnova mostu čez Lipnico v Podnartu. Most je lesen in zmore le do pet ton obtežitve. Prav zato si krajevna skupnost prizadeva, da bi prihodnje leto namesto sedanjega zgradili betonski most. Tako bi se izognili nevarnosti, da se bo lesen most nekega dne zaradi težkih kamionov, ki vozijo les na žago v Podnartu, podrl.

Razen tega pa bi bilo treba zgraditi oziroma postaviti tudi brv, ki bi povezala lev breg Lipnice z osnovno šolo Ovsiše. Tako bi močno skrajšali pot otrokom do šole.

A. Ž.

Varstvena ustanova

V Podnartu nimajo vzgojno varstvene ustanove. Ker pa je v krajevni skupnosti zaposlenih tudi precej žensk, si jo mnogi

prebivalci zelo želijo. Krajevna skupnost je o tem že razpravljala. Prizadevajo si, da bi v prihodnje čimprej dobili prostor za vrtec.

Mišače - malce pozabljen kraj

Bil je že gost mrak, ko smo potrkali na Mišačah pri hiši številka 9. Doma se pravi pri Poglajnu. In prav v tej hiši, kjer živi Kristina Rožič, je bila včasih prva partizanska tehnikna na Gorenjskem. Partizani so tamkaj nekaj časa tiskali različne letake, oglase in menda tudi Poročevalca. V skrivališču, ki je bilo s posebnim rovom povezano s hlevom (luknja oziroma izhod je bil v jasilih) pa so imeli tudi radio, kjer so poslušali poročila iz tujine.

Kadar so pri Poglajnu dobili nenapovedan ali sovražen obisk, je Rožičeva mama z žlico potrkala po kuhinjski pipi za vodo in v skrivališču, mimo katerega je potekala vodovodna cev, so bili obveščeni, da morajo prekiniti delo.

Toda skrivališče je bilo izdano. Nemci so takrat Kristini Rožič ubili moža, njo pa izselili v Nemčijo.

Ko smo jo v petek obiskali, je žal nismo dobili doma. Bila je na okrevanju v Mojstrani.

Zato pa smo se hitro sporazumeli za pogovor z njenima (že poročenima) hčer-kama Janjo in Zdenko.

»Kako pa to, da vas je še zaneslo na Mišače, saj je znano, da kogar ima bog rad, ga ne pošlje kar tako na Mišače, ampak ga raje pusti na Dobravi?« sta nas poprašale.

»Je pač tako, da Glas seže v vsako vas in naša skrb je, da obiščemo tudi take kraje. Kako pa je s tem, če nas ima bog rad, pa ne vem. — Sicer pa, zakaj pa naj bi bile ravno Mišače pozabljen kraj?«

»Ja zato, ker na Mišačah nimamo gostilne, trgovine, telefona; pa tudi cerkve ne. Upokojenci hodijo v gostilno na Dobravo, mladina pa si išče zabavo v Radovljici, na

Bledu in drugje. Vendar pa kaže, da se bo tudi na Mišačah začelo spreminjati. Kmalu bomo dobili novo trafo postajo, krajevna skupnost ureja cesto na Dobravo. Pa tudi druge poti, ki vodijo na Mišače, so še kar dobre; najboljša pa je tista, ki vodi s Podvina do Globokega.«

Janja Rožič

Na Mišačah je 18 hiš in okrog 80 prebivalcev. S kmetovanjem se ljudje tod ne preživljajo. Menda je v vasi samo še en res pravi kmet. Vsi drugi pa so zaposleni v bližnjih podjetjih. Moški v Kropl, Železarni Jesenice, in Iskri Otoče ter Lipnici, žen-

ske pa so skoraj vse zaposlene v Iskri Otoče. Mladi so se torej zaposlili, le starejši so ostali na manjših kmetijah, kjer podelajo kolikor se pač da.

Janja je zaposlena v Golf hotelu na Bledu:

»Hodila sem v gimnazijo v Kranj. Nisem je sicer končala, pa tudi zaposlitev sem težko dobila. V Golfu sem sedaj kar zadovoljna. Pravzaprav se ne morem nič pritoževati. Delati je tako ali tako treba povsod.«

Zdenka pa dela v Iskri Otoče:

»Naredila sem poklicno fotografsko šolo v Ljubljani in sem nekaj časa upala, da bom dobila službo pri kakšnem časopisu. Vendar mi ni uspelo. Čeprav se rada ukvarjam s fotografijo in sem še lanj vodila fotografski krožek v Lipnici, sem se nazadnje odločila za Iskro Otoče. Delam na montaži in sem kar zadovoljna.«

Zdenki in Janji smo se zahvalili za prijazen sprejem in pogovor, potem pa se, čeprav nismo dobili Rožičeve mame, zadovoljni odpeljali proti Kranju. Imeli smo srečo. Saj smo izvedeli o Mišačah skoraj vse tisto, kar smo želeli. Ugotovili smo, da so Mišače sicer res še malce pozabljen kraj, ki pa hitro postaja vse bolj znan. In prav zato smo sklenili: kmalu navsvidenje.

A. Zalar

Plamen skrbi za kadre

Anton Rozman je bil rojen 1942. leta. Ni še tako dolgo, ko se je poročil. Sedaj živita z ženo na Mišačah, na Češnjici pa delata hišo, v katero se bosta, kot upata, vselila prihodnje leto.

»V Plamenu delam in sem strojni ključavničar. Delo sicer ni lahko, vendar pa je tudi zaslužek dober. Takole 1800 dinarjev na mesec zaslužim. Hkrati pa delam še delovodsko šolo v Radovljici.«

»Ali vam gredo v Plamenu na roko pri študiju?«

»To pa zelo. Kdor hoče, lahko študira, samo žal se nekateri neradi odločajo. Kdor študira, ima šolnino brezplačno, pred izpiti pa vsakomur pripada še dan plačanega dopusta.«

»In zakaj ste se odločili za delovodsko šolo?«

»Še ko sem bil član delavskega sveta v podjetju, sem začel razmišljati o študiju. Spoznal sem, da le če nekaj znaš, tudi nekaj pomeniš in dobro opravljaš določeno delo. In ker mislim tudi v prihodnje ostati v Plamenu in da ne bi ostal le to, kar sem, sem se odločil za šolo.«

»Kako pa je potem s pro-

stim časom? Dopoldne delate, razen tega pa študirate in delate hišo.«

»Ja, seveda. Vse naenkrat se pa ne da. Zato sem se pa oženil, da nimam preveč težav s prostim časom. In res ga nimam kaj dosti. Pa nič zato, saj sva z ženo še mlada.«

A. Ž.

Zdenka Rožič

Razcestja

MIHA KLINAR
(MESTA, CESTE
IN RAZCESTJA)
IV. DEL

154

Le kako je mogel molčati? Molčati ne samo o tem, marveč tudi o Lehmannovih pesmih in pismih, ki jih je (tudi to je povedal Andreju) našel med perilom. Njeno hrepenenje po Lehmannu se je močno omajalo. Njegova pisma je od tistega dne niso več sladko vznemirjala in je tudi sedaj ne vznemirjajo več, čeprav jih ji še vedno piše in jo prosi, naj mu odgovori, a ga dolge mesece pušča brez odgovorov in še takrat, kadar mu odpiše, je kratka, brez čustev, odkar se je v njeno življenje zopet vpletel Franc, ki bi si ga še vedno rada iztrgala iz spomina, a Slavku iz srca.

Pozabil je na naju, če je sploh kdaj mislil name in nate.

Nekako tako je pisala pred meseci Slavku, čeprav jo je Rozikin Andrej rotill, naj molči, dokler ji ne bo te skrivnosti odkril Slavko sam. Ni mogla.

Cakala je, da bo Slavko odgovoril, da mu je vseeno, če je letos nanj pozabil, pa ji doslej Franca še v nobenem pismu ni omenil. Pisal ji je samo, da ga med počitnicami ne bo domov. In res ga ni bilo niti med velikimi, čeprav je bil že junija prost in ji sporočil, da je s prav dobrim uspehom izdelal četrti razred.

Med počitnicami bom šel delat... Tako ji je pisal, ona pa četi, že dolgo čuti, da je zapravila sinovo ljubezen.

»In to boli. Tako zelo boli.«

Rada bi Slavku izpovedala to bolečino. »Slavko me najbrž obsoja,« se je ta misel že dolgo oklepa. Morala mu bo razkriti vse svoje življenje, si je že večkrat rekla. Morala, čeprav je doslej oklevala. Otrok jo bo razumel. Samo

njega ima, si pravi, a se kakor vselej boji prijeti za pero.

Tudi sedaj ji je, kakor da ji roka postaja hroma.

»Slavku bo te dni petnajst let.«

Ne, ne sme več oklevati. Slavko mora spoznati vso njeno zgodbo.

In vendar se oddahne, ko jo kličejo v trgovino.

»Zvečer mu bom pisala...«

Mu bo res?

4

Sobotni večer je. Zunaj plahuta novembrski veter, kakor da je noč velika črna ptica s črnimi krili. Ni še pozno, vendar so domači že legli, kakor zadnje čase skoro vselej, saj je sen edini odrešenik, ki lahko človeka odreši tudi najtežjih in najbolj črnih skrbi.

»Spijo,« bi rekla Štefi, kakor je v minulem letu skoro sleherni večer zavidala drugim. Nje pa se spanec noče nikoli usmiliti prej, dokler je razmišljanje ne izmuči do kraja. Sleherni večer vstaja pred njo vse njeno življenje in sleherni noč obstane na razcestju, pred katerega jo je že zdavnaj postavilo življenje. Niti dejavnost v kobariški komunistični organizaciji, ki ji je prišla že v navado, je ne more odrešiti razcestja, na katerem je obtičala nemočna, nesrečna, brez izgledov na prihodnost.

»Le zakaj? Človek ima vendar svojo usodo v svojih rokah? Kje sem zgrešila? Kje pogršila?«

Tako se vprašuje, ko piše Slavku pismo. V otroških letih je vendar toliko presanjarila o sreči, ki jo v življenju čaka.

Ne bo mu pisala o tem, saj mu je že neštokrat pripovedovala o svojih otroških letih, pa tudi o mladosti, o mestih, skozi katera se je vila cesta njenega, pa tudi Slavkovega življenja od dne, ko se je rodil v Grazu.

Vse to Slavko ve. Ne ve pa, zakaj so ju ceste vodile skozi toliko mest. Ne ve, kdo je bil kriv. Ničesar ne ve o Francovi nezvestobi.

O tem bi mu morala pisati.

»Ja, o tem!«

A kako? Naj začne, kako je prišla v Graz?

»Ja, v Graz,« vzdihne in grize peresnik in s peresnikom spomine: delo v Lorberjevi kavarni;

gospod Slovenec, Ljubljčan; gospa Nemka, ki kljub zakonu s Slovencem Slovencev ni mogla trpeti.

To in potem najbrž še ljubosumje.

»Ja, tudi to!«

Dovolj, da je raje poiskala službo sobarice v restavraciji 'Rosenhof'.

»Prijazna gospa, Madžarka...«

Kdo bi si mislil takrat, da bo prav v tej restavraciji začela svojo nesrečno pot. Nesrečno ne zaradi gospe, marveč zaradi Franca, ki ga je tu srečala in se zaljubila vanj.

»On pa me ni ljubil, samo oni drugi, ki ga je zapustila, je hotel kljubovati z menoj!«

Tako je razbrala iz tistih pisem, ki jih je našla na Bavarskem in ki so ji razkrila vso utvaro njene ljubezni.

»Ni me ljubil, čeprav mi je govoril o ljubezni in me pregovoril, da sem se tako naglo poročila z njim. Jaz pa sem ga ljubila. Zdel se mi je pošten, miren in marljiv človek, tiskarski stavec v tiskarni Styria,« zapiše. »Ja, in tudi pameten, saj je v samostanski gimnaziji v Freisingu dokončal štiri razrede. Pa je moral šolanje opustiti. Saj veš, kakšna je bila penzberska babica. Vse je spravila po grlu, kar je ded zaslužil, stric pa ga ni hotel šolati, ker tata ni hotel postati duhovnik.«

No, tako ji je pripovedoval Franc. Ne ve, če je bilo vse res. Toda štiri gimnazije je opravil, toliko kakor lani Slavko, ki hodi zdaj v peto.

»Ja, v peto. Slavko bo dokončal vse, ne da bi mu bilo treba postati far,« se Štefi zopet zagriže v peresnik in razmišlja, kako bi nadaljevala. »No, poročila sva se. Nono nama je opremil stanovanje,« zapiše in misli na tiste januarske dni 1907. leta, ko se je čutila srečna, najbolj srečna žena na vsem svetu, ne da bi slutila, na kakšno težko in razočaranj polno pot je stopala. »Potem si se rodil ti. Te dni bo minilo že petnajst let,« piše Slavku. Kako zelo srečno se je počutila takrat. Le kje bliže doma bi rada bila, pa bi bila njena sreča popolna. »Mislila sem, da mi je Franc bral to željo iz oči, ko mi je nekega dne rekel, da bi se preselila v Trst. Tiskarsko društvo bi mu našlo zaposlitev, bodisi pri Hermannsdorferju ali v kaki drugi tržaški tiskarni.«

Na kmetiji od jutra do večera (18)

Krava, ki molze kot vodnjak

Naši zapiski se bližajo kraju. Ostanemo nam še sejmski dnevi. Tudi sejmi namreč spremene običajni delovni dan kmeta. Sejmi so bili nekdanj na praznike raznih svetnikov, in sicer v Kamniku: 20. januarja — na dan sv. Boštjana, 12. marca — na dan sv. Gregorja (med seboj so ljudje rekli, da je to že prvi pomladni dan), 9. junija — na sv. Primoža, 24. avgusta — na sv. Jerneja, 15. oktobra — na dan sv. Terezije in 4. decembra — na dan sv. Barbare. Za zadnji sejem je veljalo, da gredo tistikrat starši naročit Miklavžu, kaj naj prinese otrokom.

V Mengšu so bili tile sejmi: 9. februarja — na dan sv. Polone, 25. maja — na sv. Urbana, 5. julija — na sv. Cirila in Metoda, 25. septembra — na sv. Mihaela, 6. novembra — na sv. Lenarta in 13. decembra — na sv. Lucijo. V Ljubljani so bili nekdanj sejmi vsako prvo in tretjo sredo v mesecu.

Danes so živinski sejmi drugače razporejeni: v Črnučah je tako kot nekdanj v Ljubljani, v Kamniku je vsak drugi tork v mesecu, v Mengšu pa je še po starih godovih, a je slabše obiskan.

Na sejem je vedno vozil gospodar. Včasih je prisledla tudi gospodinja. Za sejem je

nih sort, jih je mešetar lahko hitro prepričal. Za dobro sklenjeno kupčijo je moral dati prodajalec potem mešetarju vsaj za pol litra vina.

Bilo pa je tudi dovolj takih gospodarjev, ki so sami znali dobro prodajati svoje blago. Zatrjevali so npr., da jih je žena doma kregala, celo jokala da je, ko je vlek el najboljšega prašiča iz svinjaka, toda on, tako je pravil, drugega ni hotel peljati na sejem. V resnici pa je bilo navadno tako, da tisti prašič ni rad jedel, bil je zelo izbirčen, vendar je to kupec prepozno ugotovil.

Nekdo je prodal kravo in trdil, da molze kot vodnjak. Sklenili so kupčijo. Vse je bilo v redu do naslednjega dne, ko je prišel kupec povedat, da krava molze le na en sesec. Prodajalec pa mu je odvrnil: »Saj sem ti pravil, da molze kot vodnjak.«

Kupca so preslepili tudi tako, da so kravo dobro nakrmili, nato pa so rekli, da je breja, v resnici pa je bila jalova.

Konjski sejmi so bili predvsem dobro obiskani v Ljubljani, sedaj pa so v Črnučah. Marsikateri prekupčevalec je

konje pripeljal s Hrvaške, pa tudi od drugod. Preden sklenejo kupčijo za konja, ga dobi bodoči lastnik za osem dni na preizkušnjo. Dat mora seveda nekaj are, da se prodajalec ne more skesati, če pa se, mu mora vrniti dvojno aro. Pri konjih gledajo na vse mogoče stvari. Pravijo, da ima vsak konj svojo napako. Po zobeh gledajo, koliko je star. Mlečne zobe ima do petega leta, pozneje pa je težje ugotoviti točno starost. Ocenjujejo konjsko postavbo, noge, vrat itd. Za preizkus mu zavrejo voz, da vidijo, kako »prijemlje«. Pomembno je tudi, kako prestavlja (preklada) noge. Važno je, da nosi glavo pokonci, da se pusti podkovati in še marsikaj drugega.

Ko je nekdo prodal konja, je rekel kupcu: »To je odličan konj. Ti ga samo poglej! Konj tebe ne bo gledal!« Kupec je bil kmalu tako navdušen nad konjem, da ga je kupil kar brez preizkušnje — cena ni bila visoka. Odsesel pa je sila kratko — konj res ni gledal kupca, ker je bil slep.

Takih in podobnih pripetljajev je bilo nekdanj na sejmih veliko, posebno pri pre-

kupčevalcih. V glavnem pa prodajajo kmetje na sejmih pošteno živino, nekateri pa tudi koše, lončeno posodo, grablje itd.

Današnji sejmi se razlikujejo od nekdanjih v glavnem po tem, da danes pridejo kmetje na sejme z »gumiradelni«, vedno več pa je tudi takih, ki pripeljejo prodati svojo živino kar na avtomobilskih prikolicah. Zaradi nekdanje slabše krme je bila živina včasih lažja kot je zdaj. Pravih mešetarjev danes skoraj ni, včasih pa so na ta način prišli do pijače mnogi brezdelneži.

Konec

Ivan Sivec

Preddvorska turistična prihodnost

Po letu 1948, ko so v Preddvoru po vojni spet ustanovili Turistično društvo, se je začel kraj z okolico turistično razvijati, čeprav je bilo potrebno veliko truda, da se je preddvorski turizem vsaj delno približal predvojni ravni. Znano je namreč, da so bile pred drugo vojno vihiro gostinske in prenočitvene zmogljivosti veliko večje od današnjih. Lahko trdimo, da sedanje gostinske zmogljivosti precejšnja hiba, saj se turisti redno lahko hranijo le v hotelih, zasebni gostinski obrat pa sedanjim zahtevam ni vedno kos. Glede tega so na boljšem Beljani in Tupaličani, saj imajo gostje v obeh vaseh zagotovljeno redno prehrano.

V programskih osnovah za razvoj turizma v kranjski občini je zapisano, da bo imel Preddvor 1985. leta 1500 ležišč, medtem ko jih ima danes s hotelskimi vred 200. Število 1500 ni nedosegljivo, saj si podjetje Central prizadeva razvijati preddvorski turizem, razen tega pa graditelji zasebnih stanovanjskih hiš urejajo tudi turistične sobe. Verjetno pa Central sam temu ne bo kos in bo treba pri razvoju preddvorskega turizma angažirati tudi druga podjetja in njihov kapital, ki ga sedaj raje vlagajo v druga bolj znana turistična središča. S tem nočemo trditi, da Preddvor za večje turistične organizacije ni zanimiv. Je in ne samo za organizacije, ampak tudi za posameznike, saj je v Preddvoru že sedaj prek 40 počitniških in turističnih hišic. Vse več je tudi avtomobilskega turizma.

Preddvorska turistična prihodnost je vsekakor letni turizem. Jezero je dokončno ozdravljeno in je poleti v njem mogoče kopanje. V prejšnjih letih je bilo namreč sredi sezone ponavadi prazno. Prav tako je lepa njegova okolica in primerna za gradnjo različnih športnih in rekreacijskih objektov. Osnovna šola ima že lepo urejena igrišča, vendar zanje kljub pozivu šole med obiskovalci Preddvora ni zanimanja. Preddvor je tudi izhodiščna točka za vzpone in ture na bližnje vrhove, v njegovi okolici pa so znane cerkvice z zgodovinskimi freskami, ki jih omenjajo svetovne umetnostnozgodovinske knjige, domačinom in turistom pa so tako malo znane in priporočane. Zato se v Preddvoru pripravljajo na izdajo turističnega vodiča po Preddvoru in okolici.

Zimski turizem za Preddvor ni tako zanimiv. V bli-

žini hotelov je manjša vlečnica, ki jo je zgradilo Turistično društvo, odkupilo pa podjetje Central. Zemljišče pri vlečnici je sicer urejeno, vendar preddvorske snežne mere niso ugodne, saj ima kraj komaj 500 metrov nadmorske višine. V mrazu se je mogoče na jezeru tudi drsati, vendar je bila leta nazaj navada, da ledena ploskev ni bila očiščena. V Preddvoru upajo, da bo letos boljše. Cesta z bližnje Možjance je primerna tudi za sankanje. Vendar je vse to za razvoj pra-

vega zimskega turizma premalo. Mislijo pa na drugo možnost. Ko bo zgrajena cesta na Krvavec, se bosta Krvavec in Preddvor lahko zblížala in sodelovala drug z drugim. Zamisel je vredna upoštevanja, vendar so vsaka predvidevanja še preuranjena.

Preddvor ima torej lepo prihodnost. Ko razmišljamo o njegovem turističnem razvoju, ne smemo pozabiti na povezavo z Jezerkim in z došlejši še malo znano dolino Kokre. J. Košnjek

Odkritje spominske plošče pod Ermanovcem

Skoraj vsi večji kraji po domovini so se dobro pripravili na slovesno praznovanje dneva republike. Pa ne le večji, tudi po manjših krajih so bile marsikje proslave. Da je res tako, dokazuje med drugim tudi vasica pod Ermanovcem na koncu Poljanske doline — Stara Oselica.

Tu so namreč na Preskarjevi domačiji preteklo nedeljo odkrili spominsko ploščo osmim padlim borcem in domačemu gospodarju, ki so izgubili življenje med znano nemško ofenzivo »Traufe« 17. novembra 1943. leta.

Med slovesnostjo je bil podan opis dogodka in kratek pregled zgodovine NOB na tem področju. Krajši kulturni program so izredno prisrčno izvedli učenci domače šole ter iz Trebiže in Gorenje vasi.

Odkritja so se udeležili tudi številni svojci padlih. Po slovesnosti jih je pogostila krajevna organizacija ZB NOV Trebiža, ki je tudi prispevala sredstva za ploščo.

Da se ljudje še vedno živo spominjajo vojnih časov, je pokazala številna udeležba na slovesnosti. Pa se niso zbrali le preživeli borci, številno je bila zastopana tudi mlada generacija.

Po končanem programu so se borci zbrali skupaj in začeli obujati spomine. Znano je, da so se prav na tem območju od jeseni 1943. leta stalno zadrževali večje partizanske enote. Področje je bilo zlasti pomembno zaradi bližine nekdanje jugoslovansko-italijanske meje. Obenem je tu v bližini živel tudi pobudnik partizanskega gibanja v teh krajih Boštjan Jezeršek, ki je organiziral ljudi za odhod v partizane že jeseni 1941. leta. Tako pomenijo ti kraji kot nekako zibelko partizanskega gibanja.

Mnogo domačij v okolici, po katerih so se stalno zadrževali partizani, je danes praznih. Ljudje so odšli za kruhom v dolino. Zato življenje po hribovskih vaseh izumira. Da pa borci, ki so se med vojno zadrževali po teh krajih, niso pozabili na domačine, dokazuje tudi nedeljsko srečanje pod Ermanovcem. Spet so se obujali spomini na nekdanje čase. Domačini pa so dobili občutek, da se jih soborci, ki so se zadrževali tu med vojno, še vedno spominjajo.

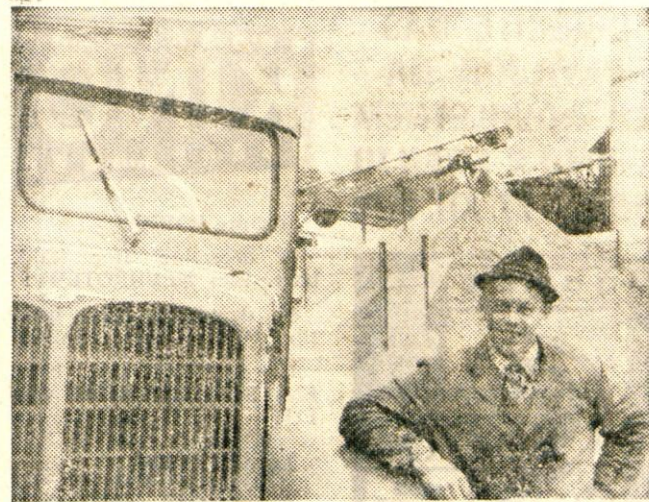
Slišati je bilo, da si domačini še želijo takih srečanj. Mislim pa tudi, da bo ZB NOV Trebiža, ki je že doslej delovala zelo aktivno, znala prisluhniti tem željam. In prav bi bilo tako!

J. Govekar

Z novim letom poštne številke

Ze prihodnji mesec ali točnejše od 1. januarja 1971 bodo jugoslovanska poštna podjetja uvedla na poštah pošiljkah posebne poštne številke. Pri paketnih pošiljkah se uporabljajo številke v naslovu že sedaj. Številka vsake pošte v naslovu bo omogočila hitrejše delo na poštah. Novi sistem pa bo posebno dobrodošel tudi ustanovam, ki uporabljajo elektronsko obdelavo podatkov kot so SDK in velika podjetja. Namesto imen pošt bodo številke, ki jih kompjuterji lahko sprejemajo.

Slovenska poštna podjetja so že izdala poseben priročnik s številkami vseh pošt v Jugoslaviji. Te priročnike so dobile vse delovne organizacije, poslali pa jih bodo tudi vsem gospodinjstvom.

Nagrada za 200.000 km

Gradbeno podjetje Graditelj iz Kamnika ima v Stranjah stranske obrate kot je separacija, betonarna, železokrivski obrat, mehanične delavnice, strojni park in centralno skladišče. »Zemljišče na katerem so ti objekti, smo odvzeli Bistrici, kajti to je bilo poplavno področje,« je pojasnil direktor podjetja. Na tem prostoru bi radi zgradili še garaže za vozni park podjetja, toda ni še znano, če bo glede na varnostni pas to dovoljeno.

Na separaciji v Stranjah smo srečali Andreja Kregarja iz Stahovice, ki je sofer pri Graditelju. Za vestno delo je dobil pred kratkim denarno nagrado in še ročno uro. Glede tega je Kregar dejal:

»Sofer sem že od leta 1953. Od 1965. leta vozim 7-tonski tovornjak FAP, s katerim sem prevozil že 200.000 km. Morda to ni mnogo, toda v tem času nisem imel nobene, niti najmanjše okvare na to-

vornjaku in nobene prometne nesreče. S službo sem zadovoljen.«

Pa srečno vožnjo, tovariš Andrej!

J. Vidic

Nevarne petarde

Zadnje čase lahko v nekaterih kioskih oziroma prodajalnah podjetja Tobak kupimo za določene prilike tako priljubljene petarde. Pravzaprav petarde pri nas niso nobena novost in skoraj reden spremljevalec navdušenih navijačev na nogometnih tekmah in nekaterih drugih prireditvah. Do nedavnega jih je bilo moč nabaviti le v sosednji Avstriji. Zdaj pa jih je podjetje Tobak uvozilo.

In brž so te »igračke« postale vaba za otroke. Z osnovne šole Lucijan Seljak v Kranju so nas obvestili, da so jih učenci že prve dni razgrabili in nekaj časa okrog šole pa tudi v šolskih hodnikih in celo v učilnicah uprizorjali prave »petardne vojne«.

Morda je petarda res zanimiva »igračka«. Vendar pa bi radi opozorili starše, da le ni tako nedolžna. Le majhna nepazljivost ali otroška razigranost že botruje nesreči. Na to namreč opozarja tudi proizvajalec petard. V nemščini je zapisano, naj te igračke ne uporabljajo tisti, ki so mlajši od 18 let. Morda prav zato odločitev podjetja Tobak, ki je uvozil petarde in jih dal v prodajo v kioske, ni najboljša. Toda petarde so v prodaji in vsaj nekaj časa najbrž še bodo.

Vseeno pa menimo, da je opozorilo osnovne šole Lucijan Seljak upravičeno. Prav bi bilo, da bi starši malo pomislili na morebitno nesrečo in tudi na to, da takšne petarde le niso najbolj poceni. Najcenejše stanejo 50 par, najdražje pa menda 350 starih dinarjev.

Prvi dve številki vsake pošte sta enaki telefonskim številkam območja nekega poštnega podjetja, vendar brez ničle. Tako oštevilčenje je seveda enostavnejše. Kranj na primer ima karakteristično telefonsko številko 064, pisemska številka pa bo 64000.

Nekatere važnejše pošte imajo tele številke: 61000 Ljubljana, 63000 Celje, 66000 Koper, 62000 Maribor, 68000 Novo mesto, 11000 Beograd, 41000 Zagreb.

Prvi dan seveda ne bodo vsa pisma pravilno naslovljena, to na poštah dobro vedo. Na poštah so zato pripravljene, da bodo nekaj časa morali popravljati napake in da bo preteklo nekaj časa, dokler bo novi sistem popolnoma stekel.

**OBIŠČITE NAŠ
PAVILJON NA
XI. NOVOLETNEM
SEJMU V KRANJU
OD 16. - 27. XII. 1970**

**murka
LESCE**

KINO

Jesenice RADIO

9. decembra franc.-italij. barv. film NEUKROTLJIVI
10. decembra amer. barv. film OPERACIJA LYSABON
11. decembra angl. barv. film SVETNIK PROTI MAFIJI

Jesenice PLAVŽ

9. decembra amer. barv. film OPERACIJA LYSABON
10.—11. decembra amer. barv. film ZA NJENO LJUBEZEN

Dovje-Mojstrana

9. decembra amer. barv. CS film INSPEKTOR MADIGAN

Kranjska gora

10. decembra franc.-italij. barv. film NEUKROTLJIVI

Javornik DELAVSKI DOM

9. decembra amer. barv. film ZA NJENO LJUBEZEN

Radovljica

9. decembra amer. film ROP BREZ PLENA ob 18. uri, amer. barv. film ZGODBA O LYLAN CLARE ob 20. uri

10. decembra amer. barv. film JEZDEC BREZ MILOSTI ob 20. uri

11. decembra amer. film ROP BREZ PLENA ob 20. uri

Škofja Loka SORA

9. decembra amer. barv. film JEZDEC MASCEVALEC ob 18. in 20. uri

10. decembra italij. barv. film VIDIM GOLO ob 20. uri

11. decembra italij. barv. film VIDIM GOLO ob 18. in 20. uri

Planinska koča

**PRI FRANCIJU
na Jakobu
nad Preddvorom**

je odprta pozimi ob sobotah popoldne in nedeljah. Topla in mrzla jedila

ZA OBISK SE PRIPOROČA OSKRBNIK.

Železniki OBZORJE

9. decembra italij. barv. film VIDIM GOLO
11. decembra italij.-nemški barv. film DNEVI JEZE

Kranj CENTER

9. decembra amer. barv. film ZA NJENO LJUBEZEN ob 16., 18. in 20. uri
10. decembra amer. barv. film ZA NJENO LJUBEZEN ob 16., 18. in 20. uri
11. decembra amer. barv. CS film MAC KENNOVO ZLATO ob 16., 18. in 20. uri

Kranj STORŽIČ

9. decembra amer. barv. CS film NOV OBRAZ V PEKLU ob 17. in 19. uri
10. decembra amer. barv. CS film NOV OBRAZ V PEKLU ob 17. in 19. uri
11. decembra amer. barv. film ZA NJENO LJUBEZEN ob 17. in 19. uri

Tržič

9. decembra amer. film DAMA S KAMELIJAMI ob 17.30 in amer. barv. CS film DR. ŽIVAGO ob 19.30

10. decembra amer. barv. CS film MOJE PESMI — MOJE SANJE ob 17. in 20. uri

11. decembra italij. barv. VV film NUNA IZ MONZE ob 17.20 in 19.30

Kamnik DOM

9. decembra amer. barv. CS film V ZNAMENJU REVOLVERJA ob 17.30 in 19.30

10. decembra amer. barv. VV film MAT HELM UREJA RACUNE ob 17.30, amer. barv. CS film DOKTOR ŽIVAGO ob 19.30

11. decembra amer. barv. VV film MAT HELM UREJA RACUNE ob 17.30 in 19.30

Obiščite v Beljaku

Ekspresso-cafe Rossiello

Villach — Beljak, Hauptplatz 19

Prodaja čokolade, slaščic in žganih pijač

Melizirano perilo je lepše!

Kako bela in mehka je ta srajca! Oprana je v mixalu z bio-oxylanom, ki perilo melizira. Perilo je belo in mehko hkrati. Melizirano perilo je lepše!

V pralni stroj **mixel** ker perilo melizira!
+bio-oxylan

Transturist

Vabi na

3-DNEVNO POTOVANJE
Z LETALOM DC-9

v Rim

odhod Brnik:
11. 12. ob 13.15
povratek: 14. 12. ob 13.45

SILVESTROVANJE

v Piranu,

hotel Punta
odhod 31. decembra 1970
ob 16. uri iz Ljubljane,
Trg revolucije, povratek
3. januarja 1971.ZIMSKE POČITNICE
Z ENOTEDENSKIM
ARANZMAJEM

v Avstriji

DÖLLACH od 30. januarja
do 20. februarja 1971BELO JEZERO od 23. jan.
do 20. februarja 1971Informacije in prijave v
turističnih poslovalnicah:
Škofja Loka, Radovljica,
Bled, Ljubljana —
Subičeva 1.

Transturist

mali oglasi

PRODAM

Prodam 8 m suhih DRV. Ziganja vas 45, Tržič 5407
Prodam KRAVO s teletom. Sr. Bela 20, Preddvor 5048
Prodam osem mesecev breje KRAVO, dobro mlekarico. Erjavce, Pot 9. junij 16, Vižmarje 5409

Prodam dvobrazdni traktorski PLUG obračalnik znamke KMF v odličnem stanju, vprežno KOSILNICO z žetveno napravo in nekaj suhih »COLARIC«. Sp. Duplje 56 5410

Poceni prodam DNEVNO SOBO. Kranj, Kebetova 1, stanovanje 8 5411

Prodam dva PRASIČA, težka po 25 kg. Velesovo 42, Cerklje 5412

Prodam šest tednov stare PUJSKE. Strahinj 18, Naklo 5413

Prodam breje SVINJE. Belina Anton, Tomačevska 13/a, Ljubljana 5414

Prodam 140 kg težkega PRASIČA. Cerklje 65 5415

Prodam 6 m suhih HRASTOVH DRV. Zg. Besnica 16 5431

Prodam dva PRASIČA za zakol. Suha 24, Kranj 5432

Prodam navadno HARMONIKO in električno ritem KITARO. Pipanova cesta 56, Senčur 5433

Prodam suhe BUTARE. Ilovka 7, Kranj 5434

Prodam KONJA ali zamenjam za KRAVO. Orehek 42, Kranj 5435

Prodam novo tračno ZAGO in enofazni MOTOR. Prtovč 4, Zelezniči 5436

KUPIM

Kupim REPOREZNICO. Prebačevo 27, Kranj 5416

Kupim rabljen diesel ali bencinski MOTOR 5 do 10 KM. Zupan, Pivak 4, Naklo 5417

Izdaja in tiska CP »Gorenjski tisk« Kranj, Ulica Moše Pijade — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj Trg revolucije 1 stavba občinske skupščine. — Tek. račun pri SDK v Kranju 515-1-135 — Telefoni: redakcija 21-835 21-860; uprava lista, malooglasna in naročniška služba 22-152. — Naročnica: letna 32 polletna 16 dni, cena za eno številko 50 para. Mali oglasi: beseda 1 dan, naročniki imajo 10% popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.

STANOVANJA

Iščem večjo mirno SOBO s posebnim vhodom, najraje podstrešno v starem delu Kranja — tudi kupim. Ponudbe poslati pod »Arhitekt — samski« 5421

Mirna, solidna intelektualka, srednjih let, samska, išče stanovanje ali sobo, po možnosti s posebnim vhodom v Kranju, najraje na Zlatem polju ali bližini. Naslov v oglasnem oddelku 5422

Oddam opremljeno SOBO. Ponudbe poslati pod »Škofjeloška cesta« 5423

ZENITVE

Osamljen, 33 let, s svojim stanovanjem, zaposlen, želim spoznati sebi primerno dekle, resnega značaja, privlačne zunanosti do 35 let starosti. Po možnosti prosim za sliko, proti vrnitvi. Ponudbe poslati pod »Oglasi se, ne bo ti žal« 5426

ZAHVALE

ZAHVALA ZA POMOČ. Zahvaljujemo se gasilcem iz Kranja in Kokrice za pomoč pri gašenju požara, ko nam je dne 27. novembra pogorel del gospodarskega poslopja. Prav tako hvala gasilcem s Primskovega, sosedom in sorodnikom za nudeno pomoč v nesreči. Vehovčevi iz Rupe pri Kranju 5425

MOTORNÁ VOZILA

Ugodno prodam FIAT 1300. Zg. Bitnje 14, Žabnica. Ogleđ vsak dan dopoldne ali v nedeljo 5418

Oddam GARAZO. Stara cesta 17, Kranj 5419

Prodam AMI 6, letnik 1967. Naslov v oglasnem oddelku 5420

OSTALO

Iščem TRIO za silvestrovanje. Gostilna Zajc, Lahovče, Cerklje 5427

SVEŽA JAJCA po reklamni ceni do začetka valilne sezone prodaja vsako sredo in soboto VALILNICA v NAKLEM pri Kranju

Čenjenim gostom sporočam, da bo 12. decembra GOSTILNA pri CILKI, Zg. Brnik, zaprta. 5428

Prevzamem prek zime vsa GRADBENA DELA. Sprejem tudi naročila za leto 1971. Arifa Jusuf, zidarski in fasadarski obrtnik, Kolodvorska 35, Bled 5429

Nujno potrebujem 2000 din POSOJILA. Vrnem v štirih mesecih z obrestmi. Naslov v oglasnem oddelku 5430

IZGUBLJENO

V nedeljo, 29. novembra, sem na poti Stražišče—Psevo izgubil DALJNOGLED. Pošte-nega najditelja prosim, da ga proti visoki nagradi vrne. Bratuša, Zlatnarjeva 9, Stražišče, Kranj 5424

Zahvala

Ob boleči izgubi naše drage sestre in nenadomestljive tete

IVANE URBANC

Bavantove tete

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za obisk in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala tudi g. župniku, gasilskemu društvu, društvu upokojencev in dr. Hriberniku za obiske na domu. Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom za pomoč v težkih urah. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Zahjuči: sestra Magdalena, brata Martin in Matija z družinama ter nečaki Janko, Johanca, Marica in Katica z družinami

IKOS

industrija kovinske opreme
in strojev
Kranj

vabi k sodelovanju sodelavca za prosto delovno mesto

vodjo finančne službe

Pogoji: visoka ali višja izobrazba ekonomske smeri ali srednja strokovna izobrazba z večletno prakso na enakih ali sorodnih delovnih mestih. Kandidati naj vložijo prošnje z opisom dosedanjega dela in ostalimi dokazili na naslov: IKOS, Kranj, Savska cesta 22 s pripisom »Za razpisno komisijo«. Vloge sprejemamo 15 dni od dneva objave.

Komisija za razpis in sklepanje delovnih razmerij

Triglav konfekcija

Kranj

razpisuje v skladu z določili 157. člena statuta reelekcijo naslednjih delovnih mest:

1. vodjo tehnične službe
2. vodjo računovodske službe
Obenem razglašajo prosto delovno mesto:
3. trgovskega potnika za Slovenijo

Kandidati morajo izpolnjevati poleg splošnih še naslednje pogoje:

- pod 1.: najmanj srednja strokovna izobrazba tekstilne smeri in 10-letna praksa v stroki. Višja ali visoka izobrazba tekstilne smeri z najmanj 5-letno prakso v stroki;
- pod 2.: najmanj srednja strokovna izobrazba ekonomske smeri z 10-letno prakso v delovnih organizacijah, od tega najmanj 5 let na odgovornih delovnih mestih računovodstva;
- pod 3.: visoko kvalificiran trgovski delavec tekstilne smeri, poskusno delo je tri mesece.
- Vloge se vložijo v tajništvo zavoda do vštetelega 19. decembra 1970.

nesreče

OTROK SKOČIL PRED AVTOMOBIL

Na Kidričevi cesti v Škofji Loki je v soboto, 5. decembra, nekaj čez osmo uro zvečer voznik osebnega avtomobila Andrej Pečnik z Zirovskega vrha zadel 11-letnega Janeza Harija iz Škofje Loke. Nesreča se je pripetila, ko je deček bežal pred mlajšim fantom preoblečenim v parkeljna. Avtomobil je otroka podrl, tako da si je zlomil desno nogo v kolenu. Voznik ni otroku nudil prve pomoči in je odpeljal naprej, ne da bi o nesreči koga obvestil. Vzroke nesreče še raziskujejo.

STALA JE NA CESTI

V Jaslicah na cesti prvega reda med Naklom in Bistrico je v soboto zvečer voznik osebnega avtomobila Janko Dobre iz Kovorja pri Trzliču zadel 25-letno Frančiško Por, ki je stala na desni polovici vozišča in štopala avtomobile. Nesreča se je pripetila, ko je voznik Dobre prehiteval neki avtomobil, pri tem pa je zadel Porovo. V nesreči je bila hudo ranjena, da je takoj umrla.

NESREČA NA PERAŠKEM MOSTU

V nedeljo, 6. decembra, nekaj po dvanajsti uri je na mostu čez Peračico voznik osebnega avtomobila Ivan Balon iz Štor pri Celju iz neznanega vzroka zapeljal na levo stran ceste in trčil v drsno ograjo. Avtomobil je zasukalo za 180 stopinj, pri tem pa je z zadnjim delom še enkrat trčil v ograjo. Po 32 metrih prevračanja po cesti je avtomobil obstal na stehi. Sopotnica Karolina Balon je bila takoj mrtva. Voznik in sopotnika Janez Svetelšek in Antonija Svetelšek so bili huje ranjeni, le sopotnica Roza Tratnik je bila laže. Škode je za 26.000 din.

AVTOMOBIL TRČIL V HISO

V nedeljo, 6. decembra, popoldne je v Zabnici voznik osebnega avtomobila 26-letni Vid Zupančič iz Škofje Loke z neprimerno hitrostjo vozil čez most v Zabnici. Avtomobil je začelo zanašati in je čelno trčil v hišo št. 33. Sopotnica Saša Sprajc je bila v nesreči huje ranjena, Marija Perne pa laže. Odpeljali so ju v ljubljansko bolnišnico. Voznik je vozil brez vozniškega izpita. Škode je za 3000 din. L. M.

POŽARA

Vnela se je električna grelna blazina

Kranj, 8. decembra — Malo po 15. uri se je v stanovanju Macarolovih na Sejmišču 2 nenadoma vnela električna grelna blazina. D. Macarol je blazino polila z vodo in jo dala na hodnik, zaradi česar bi skoraj prišlo do požara; vnel se je namreč papir. Se pravočasno so prihiteli kranjski poklicni gasilci in skupaj s stanovalci pogasili. Po približni oceni je škoda za okrog 50 starih tisočakov.

A. Z.

Pogorelo ostrešje

V ponedeljek, 7. decembra, nekaj po polnoči je začela goreti hiša Pavle Bolčina iz Podhoma pri Bledu. Ogenj je nastal v podstrešni sobi, ko se je zaradi razgrete peči (gašperčka) vnela lesena stena. Pogorelo je ostrešje, 3 tone sena ter sobna oprema. Škode je za 35.000 din.

Kako parkirati?

Temeljni zakon o varnosti cestnega prometa in pravilnik o pravilih cestnega prometa določata, kje in kako sme voznik parkirati vozilo. S temi predpisi pa je tudi dovolj jasno povedano, kje in kako voznik ne sme parkirati vozila.

Ne bom našteval posameznih določil navedenih predpisov, ker je v prid vsakemu vozniku, da se s temi predpisi kakorkoli seznanijo, saj je znano, da nepoznavanje cestno prometnih predpisov ne opravičuje prekrška, gre pa tudi pri parkiranju več ali manj za zavestne kršitve.

Da ne bi stvari posploševali, si raje pobleže oglejmo, kako je s parkiranjem v Kranju. Kot v drugih mestih so tudi v Kranju določene prometne površine namenjene za ustavljanje in parkiranje vozil — javni parkirni prostori — kar je označeno s prometnimi znaki in označbami (boksi za parkiranje). Na ta način so določeni javni parkirni prostori brez časovne omejitve parkiranja in s časovno omejitvijo parkiranja. Časovna omejitev parkiranja je potrebna predvsem na tistih parkirnih prostorih, kjer je vsakodnevna in celodnevna koncentracija vozil velika in je prav s časovno omejitvijo parkiranja omogočeno izmenično parkiranje vozil. Na takem parkiranem prostoru mora voznik upoštevati časovno omejitve parkiranja s tem, da postavi na vidnem mestu parkiranega vozila kazalec parkirnega časa (parkirne ure) in označi čas, kdaj je vozilo parkiralo ter odpelje vozilo s tistega mesta do takrat, ko izteče za parkiranje dovoljen čas. V Kranju se to ne izvaja.

Prav tako vozniki ne upoštevajo cestno prometne znake »Prepovedano ustavljanje in parkiranje«. Če je s takim znakom to prepovedano na določenem odseku ceste ali ulice, ob kateri so pločniki za pešce, in je voznik parkiral na pločniku ob tej cesti, je s tem storil dva prekrška, ker je parkiral na pločniku in ker ni upošteval znaka o prepovedi parkiranja. Parkiranje na pločnikih in hodnikih za pešce je prepovedano, in sicer tudi tam, kjer je hodnik za pešce označen z vzdolžno neprekinjeno belo črto. Voznik, ki je parkiral na takem mestu je prav tako storil dva prekrška, ker je parkiral na hodniku za pešce pri tem pa zapeljal preko polne črte, ki loči vozišče od hodnika za pešce.

Ni redek pojav, da voznik parkira vozilo na kraju, kjer je na vozišču ali v parkirnem boksu označen X, kar pomeni, da je parkiranje prepovedano, to pa je pred vhodnimi vrati v stavbe ali na dvorišča, ki jih lastniki uporabljajo tudi za garažiranje lastnih vozil.

Ker že govorimo o parkiranju, je prav, da pomislimo tudi na čimboljše izkoriščanje parkirne površine. To pa velja še predvsem tam, kjer to ni označeno z boksi za parkiranje. Vozilo bomo parkirali na primerni oddaljenosti od že parkiranega drugega vozila, ne pa tako, da je med parkiranimi vozili večja neizkoriščena površina, vendar pa ne tolikšna, da bi zadostovala za parkiranje še enega vozila. Pri tem je treba misliti na to, da tudi drugi vozniki potrebujejo prostor za parkiranje. Toliko o tem.

Čeprav to, na kar nameravam opozoriti voznike, ne spada k problematiki parkiranja, pa vendar ne bo odveč naslednje opozorilo: S premestitvijo avtobusne postaje (začasne), ki je med Stošičevo ulico in Cesto JLA je na delu C. JLA postajališče za avtobuse, kar je označeno z boksi. Na tistem delu ceste JLA kjer so boksi za avtobuse, sta dva vozna pasova namenjena za avtobuse (gledano iz smeri semaforji v smeri center mesta oz. smer Ljubljana), in sicer prvi vozni pas za ustavljanje avtobusov, drugi vozni pas pa za uvoz in izvoz avtobusov v bokse na postajališču, to je iz smeri semaforjskega križišča tudi označeno s cestno prometnim znakom za razvrščanje vozil.

Kako se bomo torej ravnali, če vozimo iz smeri semafora v stari del mesta Kranja. Če smo od semaforja pripeljali po prvem oz. drugem voznem pasu, moramo upoštevati cestno prometni znak za razvrščanje vozil in označbe na vozišču ter pravočasno zapeljati na tretji vozni pas in mimo avtobusnega postajališča voziti po tem (tretjem) voznem pasu ne pa po drugem voznem pasu tik ob avtobusnem postajališču oz. ob stoječih avtobusih. Če nismo vozili tako, smo storili prekršek, pri tem pa prav nič pomislili na pešca — potnika, ki nam v vsakem trenutku lahko stopi izza ustavljenega avtobusa pred naše vozilo.

Ob koncu naj povem še to, da je s postajo milice Kranj dogovorjeno, da bodo delavci milice v bodoče poostreno nadzirali, koliko vozniki upoštevajo cestno prometno signalizacijo — pa naj bo to glede parkiranja ali kjerkoli in proti kršilcem represivno ukrepali.

M. Mažgon

Zahvala

Vsem, ki ste našega dragega

Janeza Sušnika

iz Sp. Besnice 43

spremili na zadnji poti, darovali cvetje in nam izrazili sožalje iskrena hvala. Posebna zahvala dr. J. Bajžljju ter sosedom in prijateljem za nesebično pomoč.

Sp. Besnica, 7. decembra 1970

Sušnikovi

Zahvala

Ob bridki in prerani izgubi naše dobre mamice, sestre in tetke

Anice Parte

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti, ji poklonili vence in cvetje ter izrekli sožalje. Posebna zahvala dr. Žgajnarju za njegovo skrb v bolezni, iskrena hvala vsem sosedom za vso pomoč ob smrti ter pevcem DU Kranj, Jezersko in g. župniku.

Zalujoči: sin Jože, sestra Minka s sinom Izidorjem, Ivana z družino, brat Franc z družino, nečakinja Trudi z družino in drugo sorodstvo

Jezersko, Jesenice, 3. decembra 1970

ŠS Planika : ŠS Davorin Jenko Cerklje 3,4 : 4,5

V počastitev dneva republike so se pomerili šahisti sindikalne podružnice ŠS Planika in šahovska sekcija Davorin Jenko Cerklje. Zmagali so gostje s točko prednosti.

Rezultati: Rozman : Mežek 0:1, Udir : Marko 1:0, Stagar : dr. Mezek remi, Pogačnik : Ciperle 1:0, Turk : Deželak 0:1, Stegne : Plevel remi, Zlindra : Ml. Deželak 0:1, C. Udir : Kmetič remi.

Po končanem dvoboju so

člani šahovske sekcije Planike na rednem občnem zboru pregledali delo v preteklem obdobju. V letošnjem letu so njihovi člani dosegli nekaj dobrih uspehov. Tako so osvojili prvo mesto na sindikalnem prvenstvu Kranja, bili prvi v svoji skupini na sindikalnem prvenstvu Slovenije v Bòhinju, na prvenstvu usnarjev v Trziču pa so zasedli odlično drugo mesto.

F. Štagar

Namizni tenis v Križah

Pred dnevi so imeli prvenstvo v namiznem tenisu taborniki odreda Križka gora — Križe. Nastopilo je 22 igralcev in igralk. Med tabornicami je bila najboljša M. Zupančič. Zelo izenačena in zburljiva igra se je odvijala pri fantih, kjer je z enakim številom točk, a z boljšo razliko v setih zmagal D. Žepič pred J. Žepičem in Primožičem.

pančič. Zelo izenačena in zburljiva igra se je odvijala pri fantih, kjer je z enakim številom točk, a z boljšo razliko v setih zmagal D. Žepič pred J. Žepičem in Primožičem.

Odbojgarski turnir olimpijskih nad

Za praznik republike je bil v Zagrebu odbojgarski turnir »olimpijskih nad« za mladince in mladinke. Na turnirju sta nastopili tudi slovenski reprezentanci, ki pa sta obrakrat zasedli zadnje mesto. Člani odbojgarskega kluba Jesenice so imeli pri mladincih tri predstavnike — Arha, Božiča in Strnada, pri mladinkah pa Filipajevo.

stavnika SR Srbije in en predstavnik Slovenije — Jeseničan Slavko Božič. Lahko se zgodi, da bodo Jeseničani imeli svojega predstavnika na prihodnjih letnih olimpijskih igrah leta 1972 v Münchnu.

Z. Felc

Dvanajstčlanska selektorska komisija je ocenjevala igro vseh igralcev na turnirju in na osnovi le-te so sestavili spisek reprezentantov olimpijskih nad. Med njimi je šest predstavnikov SR BiH, šest SRH ter dva pred-

stavnik SR Srbije in en predstavnik Slovenije — Jeseničan Slavko Božič. Lahko se zgodi, da bodo Jeseničani imeli svojega predstavnika na prihodnjih letnih olimpijskih igrah leta 1972 v Münchnu.

Pionirska namiznoteniška šola v Stražišču

Nasledniki Čadeževe in Freliha

glavnem mislijo na Triglav, mnogokrat pa se pri tem pozablja na igralce iz Stražišča. Mnogi pozabljajo, da je Ema Čadež igrala v državni

reprezentanci, da je bil Riki Frelih mladinski državni prvak, da je ekipa Kranja igrala pred štirimi leti v prvi zvezni ligi. Z odhodom najboljših igralcev so klub zapustili tudi najzaslužnejši športni delavci. Padec namiznega tenisa v Stražišču je bil očiten. Letos igralci Kranja ne igrajo v republiški ligi. V klubu so ostali samo mladi. Mladi igrajo in vodijo klub. Funkcijo predsednika opravlja 21-letni Stane Tadina. Vso pozornost posvečajo mladim igralcem in igralkam. Organizirano imajo namiznoteniško šolo, v kateri je 70 mladih namiznoteniških igralcev in igralk. Vodi jo neumoren trener Anton Novak. Edini problem šole je pomanjkanje prostora. Trenirajo dvakrat tedensko. Vsi bi želeli igrati, toda za vse ni mesta. Miloš, Franc, Marko, Vili, Jana, Nika, Mojca, Silva, Tanja... so glavne »zvezde šole«. Morda bo nekdo od njih v naslednjih sezonah šel po stopinjah Eme Čadež in Rikija Freliha.

P. Didic

Zmaga in poraz za Lesce in Borca

V nedeljo se je nadaljevalo tekmovanje v slovenski šahovski ligi. Gorenjski ekipi Borec in Lesce sta tokrat igrali v Domžalah.

Posamezni rezultati: BOROVNICA : LESCE 2,5:5,5 (Ljajić : Mali 0:1, Gradišnik : Harinski 0:1, Zupanc : Prestrl 0:1, Jerič : Vrečko 0:1,

Košir : Siftar remi, Čuk : Simičič 0:1, Šivic : Goričnik 1:0, Jerajeva : Butoračeva 1:0, LESCE : DOMZALE 2:6 (Mali : Ivačić 0:1, Harinski : Vavpetič 0:1, Prestrl : Cizelj 0:1, Vrečko : Karnar 1:0, Sterle : Lorbek 1:0, Simičič : Trebušak 0:1, Goričnik : Križelj 0:1, Butarčeva : Dedičeva 0:1).

DOMZALE : BOREC 7:1

(Ivančič : Bukovac 1:0, Vavpetič : Copič 1:0, Cizelj : Naglič 1:0, Karnar : Djordjević remi, Lorbek : Vojičić 1:0, Trebušak : Stagar 1:0, Križelj : Sirc remi, Dedičeva : Pirčeva 1:0), BOROVNICA : BOREC 0:1, Gradišnik : Copič 0:1, Zupanc : Naglič remi, Jerič : Djordjević 0:1, Košir : Vojičić 0:1, Zrimšek : Stagar 0:1, Čuk : Sirc remi, Jerajeva : Pirčeva 1:0).

V nedeljo bo na sporedu zadnje kolo, ki bo v Kranju. Ekipa iz Lesce se bo dopoldne pomerila z ekipo Zmaja iz Ljubljane, Kranjčani pa bodo igrali proti Novemu mestu. Popoldne istega dne bo na sporedu naslednja dvojboja: Lesce : Novo mesto, Zmaj : Borec.

F. Štagar

Kegljanje

Jesenice tretje

V Trbovljah je bilo letošnje državno prvenstvo v borbenih igrah, na katerem je sodelovalo 24 ekip. Naslov prvaka je osvojil splitski Poštar. Najboljši predstavnik Slove-

nije je bila ekipa Jesenic, ki je zasedla tretje mesto. Kranjski Triglav je bil tokrat šesti, ekipa Ljubelja pa se je uvrstila na trinajsto mesto.

J. J.

Prva zvezna hokejska liga

Kranjska gora rešena izpada

Pred dnevi je bilo odigrano predzadnje kolo v zvezni hokejski ligi. Presenečenje je pripravila Kranjska gora, ki je v Ljubljani premagala s 6:4 Slavijo in se tako pred zadnjim kolom rešila izpada iz I. zvezne lige. Ekipa večkratnega državnega prvaka Jesenice pa je v Zagrebu premagala Medveščak s 5:2.

Naslov državnega prvaka so že osvojili hokejisti Jesenic, ki bodo skoraj zanesljivo končali prvenstvo brez izgubljenih točk.

ra je sedaj na petem mestu, vendar ima še realne možnosti za uvrstitev na četrto mesto. V zadnjem kolu se bosta pomerila med seboj gorenjska predstavnika Kranjska gora : Jesenice.

J. J.

Tokrat praznih rok

V drugem kolu slovenske judo lige so se na Jesenicah srečale ekipe Branika, Trigla-

va in Jesenic. Branika je premagal oba nasprotnika: Jesenice s 4:2 in Triglav s 3:2. Gorenjski derbi pa so Jeseničani odločili v svojo korist s 5:1.

Nedvomno je Triglav po odličnih rezultatih v lanskem sezoni letos zopet v veliki krizi. Za to je kriva v veliki meri neresnost mlajših tekmovalcev, ki ne morejo nepripravljeno uspešno zamenjati starejših tekmovalcev. Da je kriza res velika, dokazuje tudi nastop veterana Sifkoviča, ki se je že pred sedmimi leti poslovil od aktivnega nastopanja v judu. Na žalost pa so rezultate »krojili«, kot vedno, tudi tokrat sodniki. Odločitve sodnika Carinška iz Maribora so naletele pri vseh na ostre proteste. Oškodovalec je obe gorenjski ekipi in v veliki meri pripomogel k zmagi Branika, ki tako trenutno zavzema prvo mesto v skupni razvrstitvi.

J. Rojšek

Šah

V decembru Vojičić

Na šahovskem turnirju kranjskega Borca za mesec december je nastopilo 14 igralcev. Prvo mesto je osvojil Radko Vojičić z 11,5 točke pred Murovcem 11 in Nagličem 8,5 itd.

F. Štagar

1 vprašanje 3 odgovori

Nekateri poklici postajajo v današnjem času vse manj zanimivi, čeprav bi jih zaradi njihove pomembnosti morala družba bolj ceniti. Eden takih poklicev je dimnikarstvo. Le še malo je mladih ljudi, ki se hočejo izučiti tega poklica. Povprašali smo tri uslužbence Dimnikarskega podjetja v Kranju, kaj sami menijo o svojem poklicu in o problemih, ki so s tem poklicem povezani.

Janez Mir, direktor dimnikarskega podjetja:

»Za dimnikarje je največ dela pozimi. Po pravih bi morali vsake dva meseca omesti vse dimnike, vendar pa vsega tega dela ne zmoremo. V našem podjetju dela 17 dimnikarjev, potrebovali

Poklic je treba vzeti tak kot je. Poleti imamo manj dela, pozimi pa se naš delovnik kar raztegne na ves dan. Imamo le opoldanski odmor, nato pa spet do večera. Po kosilu gospodinje nekoliko prenehajo kuriti v štedilnikih,

tako da lahko dimnikar opravi svoje delo. Če bi imel sina, mu ne bi branil postati dimnikar, če bi to hotel.«

Anton Bratuša, dimnikar iz Kranja:

»Dimnikarji imamo razdeljeno vsak svoje področje. Včasih res ni prijetno zjutraj sestiti na kolo in se v mrazu in dežju odpeljati na delo. Drugi sedejo v avto, mi pa še v avtobus ne smemo. Če bi še enkrat izbral poklic, bi se za dimnikarja gotovo ne odločil. Praznikov skoraj ne poznamo, ker v tistih dneh čistimo dimne naprave po tovarnah. Ljudje se jezijo na nas, ker bolj na redko pridemo. Pa kaj, ko nas je premalo. V bodoče pa sploh slabo

kaže in prav skrbi me, kaj bo potem, ko bomo mi starejši prenehali delati. Saje pa bo vedno treba ometati, vsaj za sedaj še ne kaže, da bo kaj kmalu drugače.«

L. M.

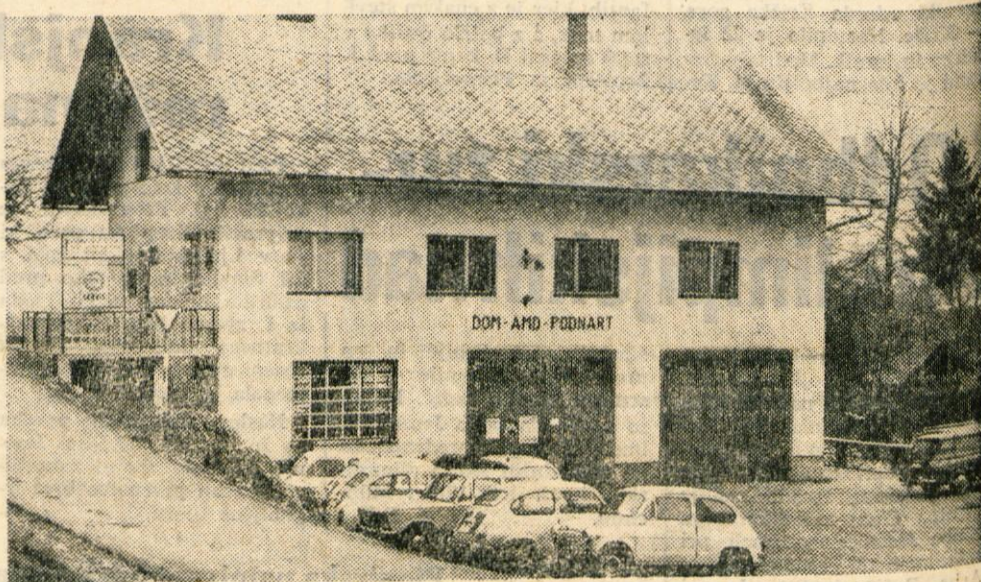
pa bi jih vsaj 25. Le tako bi uspeli na vsem področju treh občin opraviti delo, tako kot je treba. Novih delavcev pa ne moremo dobiti. Mlajši se ne odločajo za ta poklic. Vsak se hitro naveliča in odide v tovarno. Vajenci dobe pri nas tudi po 50 starih tisočakov nagrade, kljub temu pa na razpise ni odziva. Morda bo bolje sedaj, ko za uk ne bo potrebna popolna osemletka. Delo dimnikarja ni posebno težko, res pa je, da je črno.«

Berce Filip, dimnikar iz Škofje Loke:

»Ze štirinajst let sem dimnikar in še nikoli mi ni bilo žal, da sem se odločil za ta poklic. Ze v osnovni šoli sem vedel, kaj bom postal. Delo je sicer včasih tudi težko, vendar pa, v katerem poklicu pa ni neprijetnih reči.

Tudi gostišče v Podnartu bi lahko pripomoglo k hitrejšemu razvoju turizma na tem področju — Foto: F. Perdan

Avto-moto društvo Podnart je letos uredilo tudi okolico doma — Foto: F. Perdan

AMD Podnart gradi kleparsko delavnico

Avto-moto društvo Podnart je eno najboljših v Sloveniji. To je sicer zelo laskava ocena, ki pa smo jo že nekajkrat slišali. Zakaj? Društvo ima precej članov, saj je v krajevni skupnosti danes že precej redka hiša, kjer ne bi imeli »motoriziranega konjička«. Menda na Češnjici in na Poljšici ni hiše, kjer ne bi imeli avtomobila. Ponekod pa imajo še celo po dva. Večji del prebivalcev s tega področja je namreč zaposlenih v bližnjih tovarnah: Iskra Otoče, Iskra Lipnica, Plamen

Kropa, Kemična tovarna Podnart in druge.

Prav zato se je avto-moto društvo že pred časom odločilo, da bo uredilo v domu servis za svoje člane. Za zdaj je v domu AMD mehanična in avtoličarska delavnica, pred kratkim pa so se odločili, da bodo zraven doma zgradili še kleparsko delavnico. V obeh delavnicah imajo že sedaj veliko dela, čeprav je zaposlenih devet ljudi. Pa tudi cene za popravilo avtomobilov so zelo ugodne, tako da so s svojimi storitvami po-

stali znani že celo zunaj Gorjske.

Ko smo se med obiskom v dolini Lipnice pogovarjali o delu avto-moto društva z nekaterimi vozniki motornih vozil, so nam zaupali, da so z dosedanjim programom in storitvami društva zelo zadovoljni.

A. Z.

Eurostar za embalažo Iskre

Danes (v torek) so na tiskovni konferenci gospodarske zbornice Slovenije obvestili novinarje, da je Evropska federacija za pakiranje dodelila nagrado Eurostar podjetju Iskra Commerce za prodajno embalažo za kino projektor Iskra-8-super. Evropska federacija za pakiranje je obenem tudi pokrovitelj in pobudnik natečaja za

naviše evropsko priznanje za embalažo. Na letošnjem natečaju je sodelovalo 14 evropskih držav.

Nagrada za Iskrino embalažo je obenem velik uspeh podjetja Invalid iz Škofje Loke, ki je to embalažo izdelalo. Priznanje je bilo podeljeno letos novembra v Parizu.

J. Vidic

